

Iran door een andere lens

Een retorische analyse van ONZE MAN IN TEHERAN

Bachelor eindwerkstuk
Universiteit Utrecht
Faculteit Geesteswetenschappen

Naam: Mirjam Vossepoel
Studentnummer: 3969045
Studie: Media en Cultuur
Scriptiebegeleidster: Andrea Meuzelaar
Studiejaar 2015-2016, blok 2
Datum: 28 januari 2016
Woordenaantal: 7657

Samenvatting

In deze scriptie wordt de retoriek in aflevering 2 van de documentaire-serie ONZE MAN IN TEHERAN onderzocht. Ik geef antwoord op de hoofdvraag; "*Hoe worden retorische middelen in ONZE MAN IN TEHERAN ingezet om een perspectief op Iran te vormen?*" Om antwoord te geven op deze vraag maak ik gebruik van de theorie van Bill Nichols en zijn begrip *voice*, dat hij omschrijft als de drijvende kracht achter het perspectief dat een documentaire geeft op de historische wereld. Nichols heeft de vijf klassieke retorische onderdelen, zoals omschreven door Aristoteles, tot een theorie voor documentaire vertaald. Belangrijk voor dit onderzoek zijn Nichols' begrippen; *invention*, *arrangement* en *style*. De tweeledige analyse bestaat uit een hoofdstuk waarin ik *arrangement* analyseer en een hoofdstuk waarin ik *style* analyseer, het onderdeel *invention* is met deze twee onderdelen verweven.

In de serie ONZE MAN IN TEHERAN laat Thomas Erdbrink, Nederlands correspondent, het land Iran zien zoals hij dit dagelijks beleeft. In aflevering 2 van de documentaire-serie gaat Erdbrink specifiek in op de talloze, vaak ongeschreven, regels die het land dicteren, en waar de Iraanse bevolking op verschillende manieren mee omgaat. De manier van documentaire maken waarbij de filmmaker participeert in de gefilmde situatie en veelvoudig interviews inzet, noemt Bill Nichols *participatory mode*. Dit concept vormt een belangrijk onderdeel in mijn analyse. Uit de analyse blijkt dat het persoonlijke verslag van Erdbrink en de interactie met de personages worden ingezet als retorische middelen om de kijker te overtuigen van een ander beeld van Iran, tegenover de stereotypen die de westerse media normaal gesproken presenteren. In de serie worden zowel narratieve als stilistische middelen ingezet om een perspectief te construeren op Iran. Uit mijn analyse komt naar voren dat het concept *participatory mode* de leidende retorische strategie kan zijn in een documentaire, wat zeker het geval is in aflevering 2 van de VPRO-serie ONZE MAN IN TEHERAN.

Inhoudsopgave

Inleiding	6
Hoofdstuk 1 Retoriek in de <i>participatory mode</i>	9
§1.1 <i>Participatory mode</i>	9
§ 1.2 <i>Voice</i>	11
§ 1.3 Operationalisering	13
Hoofdstuk 2 Retorische analyse: <i>arrangement</i>	15
§ 2.1 Synopsis	15
§ 2.2 Narratieve structuur	16
§ 2.3 Montage	18
Hoofdstuk 3 Retorische analyse: <i>style</i>	21
§ 3.1 Mise-en-scène	21
§ 3.2 Cinematografie	23
§ 3.3 Geluid	25
Conclusie	28
Bibliografie & Filmografie	31
Bijlage 1 Sequentie-analyse	32

Inleiding

Dit zijn natuurlijk de bekende beelden van Iran, vrouwen in het zwart die demonstreren en boos zijn op dingen, ook nog eens voor de Amerikaanse ambassade. [...] Elke keer weer komen die journalisten zoals wij, die filmen dit, en die versterken dat beeld van Iran als revolutionair land.¹

Deze woorden worden gesproken door Thomas Erdbrink in de documentaire-serie ONZE MAN IN TEHERAN². Erdbrink is in dit fragment bij de jaarlijks terugkerende viering van de Iraanse revolutie van 1979 aanwezig, waar Iraniërs protesteren tegen Amerika. Beelden van demonstranten die leuzen roepen als "dood aan Amerika" en beelden van het verbranden van Amerikaanse, Britse en Israëliëse vlaggen zijn veel getoonde fragmenten in westerse media. Erdbrink beweert dat als gevolg van de subjectieve en selectieve berichtgeving in westerse media, westerlingen een negatief, en volgens hem vertekend beeld krijgen van Iran. Dit is voor Erdbrink, die al meer dan tien jaar woonachtig is in het land, de reden om een ander beeld neer te zetten van Iran.

De kritiek van Erdbrink op westerse media maakt deel uit van een groter debat over de representatie van het Oosten. Aan de oorsprong van het debat over de negatieve visie op het Oosten staat de Amerikaanse literair theoreticus Edward Said, geboren in Palestina. In 1978 werd zijn kritische werk *Orientalism*³ gepubliceerd, waarin hij de manier analyseert waarop het Westen het Oosten bestudeert. Said bekritiseert de culturele representaties die ten grondslag liggen aan het oriëntalisme, de denigrerende percepties van het Westen en de incorrecte weergave van het Oosten. Volgens Said is het oordeel van de westerse wetenschap waarin het Oosten ondermijnd wordt, verbonden met de imperialistische loop van de geschiedenis. De onjuiste en incomplete culturele representaties van het Oosten zijn volgens hem een politiek instrument van het Westen om superioriteit te behouden over het Oosten. Bovendien claimt Said dat het Oriënt en zijn inwoners afgeschilderd worden in stereotypen, als; fanatici, irrationeel, primitief, strijdlustig, gevaarlijk, exotisch, onbeschaafd, erotisch, barbaars, ouderwets, conservatief en inferieur.⁴

In deze scriptie zal ik onderzoeken hoe er in de documentaire-serie ONZE MAN IN TEHERAN omgegaan wordt met bovenstaande stereotypen en op welke wijze Erdbrink, zo zegt hij zelf, een ander perspectief toont. In deze scriptie staat de onderzoeksvraag "*Hoe worden retorische middelen in ONZE MAN IN TEHERAN ingezet om een perspectief op Iran te vormen?*" centraal. Deze vraag zal

1 *Onze man in Teheran*, aflevering 2 "het land waar niks mag maar alles kan," uitgezonden op 25 januari 2015 door VPRO. Geregisseerd door Roel van Broekhoven en geschreven door Thomas Erdbrink, (Hilversum, Nederland: VPRO, 2015), 00:28:23- 00:29:03.

2 Thomas Erdbrink en Roel van Broekhoven, *Onze man in Teheran*, geregisseerd door Roel van Broekhoven, uitgezonden van 18 januari tot 8 februari, 2015 (Hilversum, Nederland: VPRO, 2015).

3 Edward W. Said, *Orientalism* (New York: Vintage Books, 1979).

4 Edward W. Said, *Orientalism*.

beantwoord worden middels een retorische analyse gebaseerd op de theorie van Bill Nichols, Amerikaans film-criticus en theoreticus gespecialiseerd in documentaire. Documentaires zijn, volgens Nichols, geen reproductie van de werkelijkheid, maar tonen de betrokkenheid van de filmmaker tot het subject van de film.⁵ Documentairefilms representeren de werkelijkheid vanuit een bepaald perspectief in audiovisuele vorm, dit noemt Nichols *voice*.⁶ Hoe beeld en geluid ingezet worden in *ONZE MAN IN TEHERAN* ter argumentatie voor het perspectief van Erdrink staat centraal in de analyse van dit onderzoek.

De interviews en het intieme verslag van het leven van Erdrink in Teheran spelen een grote rol in de documentaire-serie. De prominente aanwezigheid van Erdrink in beeld en de interactie tussen Erdrink en de geïnterviewden zullen de focus zijn van mijn analyse. Deze vorm van documentaire waarin de filmmaker participeert in de gefilmde situatie en er sprake is van interactie tussen de filmmaker en het subject in plaats van een eenzijdige onopgemerkte observatie van de filmmaker noemt Bill Nichols *participatory mode*.⁷ In het eerste hoofdstuk zal ik de begrippen *participatory mode* en *voice* uitgebreid uitleggen, waarbij antwoord zal worden gegeven op de eerste deelvraag; "*Op welke manier kunnen retorische strategieën ingezet worden om een perspectief te vormen in een documentaire?*" Dit hoofdstuk dient ter toelichting van het theoretisch kader en de methode die ik zal hanteren in de daaropvolgende analyse. In hoofdstuk twee zal ik antwoord geven op de deelvraag; "*Op welke manier speelt de selectie en rankschikking van de filmtekst een rol in de argumentatielijn van de documentaire?*" In dit hoofdstuk wordt gekeken naar de inhoud en ordening van de verschillende verhaallijnen in het narratief en op welke manier Erdrink dit inzet als retorsch middel. In het derde hoofdstuk zal ik antwoord geven op de laatste deelvraag; "*Op welke manier spelen stilistische kenmerken een rol in de argumentatielijn van de documentaire?*" In dit laatste hoofdstuk zal de focus liggen op de analyse van stijlelementen van film en hoe die ingezet worden als retorsch middel. In de conclusie geef ik antwoord op de hoofdvraag door te reflecteren op mijn onderzoeksresultaten.

Het persoonlijke perspectief in de documentaire dat ingezet wordt om een kritisch argument te maken over de beeldvorming van westerse media en zo de kijker te overtuigen van een ander beeld van Iran, maakt *ONZE MAN IN TEHERAN* een interessante casus voor onderzoek naar retoriek in documentaire en zal hiermee een aanvulling zijn op bestaande publicaties over media aangaande het Midden-Oosten. Ik verwacht te kunnen concluderen dat Thomas Erdrink in *ONZE MAN IN TEHERAN* retorische middelen inzet om een positief en modern beeld van Iran voor de kijker neer te zetten. Tevens verwacht ik dat mijn analyse zal uitwijzen dat de relatie tussen filmmaker en subject

5 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*. Tweede druk (Bloomington, Indiana: Indiana U.P., 2010), 12-13.

6 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 67-93.

7 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 179.

fundamenteel is in de retoriek van een documentaire in de *participatory mode*.

Hoofdstuk 1 Retoriek in de *participatory mode*

In dit hoofdstuk van de scriptie zal ik antwoord geven op de vraag: "Op welke manier kunnen retorische strategieën ingezet worden om een perspectief te vormen in een documentaire?"

Allereerst zal ik verduidelijken wat er verstaan wordt onder de *participatory mode* van Nichols. Vervolgens zal ik uiteenzetten hoe Nichols *voice* definieert en inzet voor de analyse van documentaire. Wanneer de theorieën aangaande retoriek en documentaire uitgelegd zijn, zal ik omschrijven hoe ik deze gebruik in dit onderzoek.

§ 1.1 *Participatory mode*

Bill Nichols definieert documentaire en verdeelt deze onder in verschillende subgenres in zijn boek *Introduction to documentary*⁸. Nichols definieert documentaire als een vorm van film die de historische wereld interpreteert en de kijker van een specifieke visie probeert te overtuigen met bewijs.⁹ Om dit op een zo'n effectief mogelijke manier te doen, gebruikt een filmmaker verschillende methoden. Nichols onderscheidt binnen documentaire zes subgenres: *expository mode*, *poetic mode*, *observational mode*, *participatory mode*, *reflexive mode* en *performative mode*. Deze *modes* onderkennen de verschillende manieren waarop de *voice* van een documentaire zich manifesteert in filmische termen.¹⁰

Volgens Nichols wordt de volgorde en rangschikking van de verschillende *modes* grofweg bepaald door wanneer zij in de documentairegeschiedenis geïntroduceerd werden, wat vaak samenhang met technische ontwikkelingen. Nichols beweert dat nieuwe *modes* die elkaar opvolgen niet per se de historische wereld op een betere manier representeren. Het ontstaan van nieuwe *modes* is vaak een nieuw perspectief op de relatie met de werkelijkheid en een nieuwe manier om de kijker te overtuigen.¹¹ Vanuit de film-theoretische hoek is er kritiek op de *modes* van Nichols. Stella Bruzzi, hoofddocent film en televisie aan het Royal Holloway College te Londen, geeft toe dat Nichols theorie zeer belangrijk en invloedrijk is, maar vindt dat zijn theorie doorgaans onterecht gezien wordt als de voornaamste manier van documentaire analyse.¹² Volgens Bruzzi zijn de verschillende *modes* die Nichols onderscheidt problematisch vanwege hun foutieve chronologie. Door een, zoals Bruzzi het noemt, 'family tree' te onderscheiden in de documentaire geschiedenis, suggereert Nichols een stijgende lijn en hervorming met de introductie van elke nieuwe *mode*, die

8 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*. Tweede druk (Bloomington, Indiana: Indiana U.P., 2010).

9 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 14.

10 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 31-32.

11 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 162.

12 Stella Bruzzi, *New Documentary: A Critical Introduction* (London: Routledge, 2000).

de voorgaande *modes* tekort doen. Ook Carl Plantinga, professor communicatiewetenschap reflecteert in zijn werk op de *modes* van Nichols. Hij stelt dat de *modes* van Nichols van grote waarde zijn omdat ze een kader bieden voor de geschiedschrijving van documentaire en zeer bruikbaar zijn vanwege hun sterke systematiek.¹³ Toch zijn de *modes* in zijn optiek eveneens problematisch, aangezien hij veronderstelt dat de typologie van Nichols de laatste *mode* voortrekt. Door het chronologisch te noteren kan het idee ontstaan dat elke *mode* apart na elkaar bestaan heeft, terwijl verschillende *modes* elkaar afwisselen of gecombineerd worden.¹⁴

Ondanks de kritieken staat het werk van Nichols centraal in mijn onderzoek vanwege de structurele en toepasbare aard van zijn theorie. Aangezien ik in mijn onderzoek slechts de *participatory mode* gebruik, vermijd ik de problemen met chronologische aard van de theorie van Nichols. Ik zal kijken naar de *participatory mode* en op welke manieren de kenmerken van deze *mode* worden ingezet als retorisch bewijsmiddelen. Nichols omschrijft dit soort documentaire als films waarin;

[...] the filmmaker does interact with his or her subjects rather than unobtrusively observes them. Questions grow into interviews or conversations; involvement grows into pattern of collaboration or confrontation. What happens in front of the camera becomes an index of the nature of the interaction between filmmaker and subject.¹⁵

Een documentaire in *participatory mode* benadrukt het gevoel van de kijker om te ervaren hoe het is voor de filmmaker om aanwezig te zijn, en eveneens hoe het is voor de kijker om deel uit te maken van de gefilmde situatie. Volgens Nichols is het de participatieve betrokkenheid van de filmmaker die de aandacht van de kijker moet vasthouden.¹⁶

Nichols claimt dat niet alle documentaires gevormd door de *participatory mode* de voortdurende ervaringen van de filmmaker of de interactie tussen filmmaker en het subject benadrukken. Meestal introduceert de filmmaker een breder historisch perspectief door gebruik te maken van interviews en archiefbeelden. Deze middelen worden ingezet om uit te drukken wie er aanwezig waren en wat er gebeurde bij een bepaalde historische gebeurtenis. Hij stelt dat het interview de meest gebruikelijke vorm van ontmoeting is tussen filmmaker en subject in de *participatory mode*. Filmmakers maken gebruik van interviews om verschillende verhalen in het narratief te verweven, die allen op een bepaalde manier bijdragen aan het perspectief van de film.

13 Carl R. Plantinga, *Rhetoric and Representation in Nonfiction Film* (Cambridge: Cambridge University Press, 1997), 101.

14 Carl R. Plantinga, *Rhetoric*, 101-103.

15 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 179.

16 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 188.

De emotionele expressie van diegene die spreken geven een documentaire in *participatory mode* een zeer overtuigende kwaliteit.¹⁷

De belangrijkste eigenschappen van de *participatory mode* zijn;

[This mode of documentary] emphasizes the interaction between filmmaker and subject. Filming takes place by means of interviews or other forms of even more direct involvement from conversations to provocations. Often coupled with archival footage to examine historical issues.¹⁸

De aanwezigheid van de filmmaker en zijn perspectief dragen vaak bij aan het totale effect van de film. Omdat de kenmerken van een *mode* volgens Nichols invloed hebben op de perceptie van de kijker, zal ik in mijn analyse betrekken hoe Erdbrink zijn participatie inzet om de kijker te overtuigen van zijn perspectief.

§ 1.2 Voice

Het begrip *voice* van Nichols zal in mijn aanpak van de analyse als leidende theorie gelden. Het is deze zogenoemde *voice*, die kenmerkend is voor de documentaire en dat betreft niet alleen de letterlijke stem van een filmmaker als een autoriteit.¹⁹ Nichols stelt;

The voice of documentary speaks with all means available to its maker. These means can be summarized as the selection and arrangement of sound and image; that is, the working out of an organizing logic.²⁰

De *voice* kan claims maken, perspectieven voorstellen en gevoelens oproepen. Documentaires trachten de kijker te overtuigen van hun standpunt door de kracht van de *voice*.

Om erachter te komen hoe *voice* zich manifesteert in een film, stelt Nichols een retorische analyse voor. Met een retorische benadering van film kan blootgelegd worden op welke wijze de betekenis van de filmttekst gecommuniceerd wordt. Hieronder zal ik uiteenzetten op welke manier Nichols de klassieke retorica naar de ideeën van Aristoteles gebruikt voor de analyse van documentaire. In het klassieke retorische denken zijn er vijf onderdelen te onderscheiden; *invention*, *arrangement*, *style*, *memory*, en *delivery*.²¹

Invention verwijst naar de vinding van bewijsmateriaal dat het argument in de documentaire

17 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 188-194.

18 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 31.

19 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 72.

20 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 72.

21 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 77-93.

kan ondersteunen. Aristoteles maakt onderscheid tussen twee soorten bewijs. Onartistiek bewijs bestaat uit aanwijsbare en onbetwistbare feiten zoals ooggetuigen documenten, bekentenissen en fysieke bewijsstukken, waarbij de filmmakers slechts de macht heeft om deze feiten op een bepaalde manier te interpreteren. Relevanter voor de *voice* is echter, wat Aristoteles artistiek bewijs noemt. Volgens Nichols is dit bewijs het resultaat van de vindingrijkheid van de filmmaker die het materiaal op zo'n manier inzet en manipuleert dat het bijdraagt aan de argumentatie van de documentaire.²²

Het artistieke bewijs is te verdelen in drie vormen: *ethos*, *pathos* en *logos*. Alle drie zijn toe te passen op documentaire en hebben als doel de kijker te overtuigen van de kwaliteit van het argument of perspectief. *Ethos* is een vorm van bewijs dat de indruk wekt van een goed moreel karakter en geloofwaardigheid van de filmmaker, getuigen, autoriteiten en andere betrokkenen bij de film. *Pathos* is een vorm van bewijs dat inspeelt op de emoties van de kijker om zo de gewenste gemoedsgesteldheid te scheppen. *Logos* gebruikt werkelijke en ogenschijnlijke redenering en betoging als bewijs. Middels *logos* kan een filmmaker zijn standpunt op een heldere manier verdedigen.²³ Ik zal in mijn analyse trachten de drie types artistiek bewijs te onderzoeken in mijn casus.

Het tweede onderdeel, *arrangement*, betreft, zo schrijft Nichols, het organiseren van de narratieve structuur zodat de film een maximaal effect behaalt.²⁴ *Arrangement* kan op verschillende manieren toegepast worden waardoor de documentaire voorkeur aan bepaalde data geeft, of andere data compleet negeert. Voor het onderzoek naar de structuur van het narratief moet er, volgens Carl Plantinga, altijd gekeken worden naar het begin en het einde van de film omdat het een belangrijk effect heeft op het begrip en interpretatie van de gehele film.²⁵

Het derde onderdeel is *style*. Stijlelementen geven volgens Nichols de filmmaker de instrumenten om tot de kijker te spreken, niet letterlijk, maar op een expressieve, retorische, of poëtische manier. "Style facilitates the documentary voice"²⁶ aldus Nichols. Het derde onderdeel gaat dus in op de wijze waarop de argumenten, zoals dat in het eerste onderdeel *invention* geproduceerd is en via het tweede onderdeel *arrangement* geordend is, in een tekst omgezet worden.

In dit onderzoek zal ik gebruik maken van de drie eerste onderdelen; *invention*, *arrangement* en *style*. Mediawetenschapper W. Hesling stelt in zijn werk over de retoriek van film, als reactie op het werk van Nichols, dat de laatste twee fases van de klassieke retorica nauwelijks

22 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 78-79.

23 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 79.

24 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 85.

25 Carl R. Plantinga, *Rhetoric*, 88-89.

26 Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 89.

relevant zijn voor een analyse van film. Hesling betoogt dat wanneer een tekst als geheel onderwerp is van de analyse, zoals het geval is bij retorisch onderzoek in documentaire, en er geen sprake is van een daadwerkelijke spreker, *delivery* en *memory* er niet toe doen.²⁷ In navolging van de theorie van Hesling vind ik de omvorming van de retoriek naar documentaire die Nichols maakt bij de onderdelen *memory* en *delivery* niet bruikbaar voor mijn onderzoek. Ze zullen dan ook geen onderdeel uitmaken van mijn analyse.

Ik zal het hierboven toegelichte retorische analysemodel van Nichols toepassen om te ontdekken welke filmische middelen er ingezet worden als artistiek bewijs en op welke manier dit recht doet aan het perspectief van de documentaire-serie ONZE MAN IN TEHERAN.

§ 1.3 Operationalisering

Vanwege de beperkte omvang van dit onderzoek is het niet mogelijk om de hele vierdelige serie te analyseren. De onderzoeksvragen zullen daarom gericht zijn op aflevering twee HET LAND WAAR NIKS MAG, MAAR ALLES KAN²⁸. Ik heb gekozen voor deze specifieke aflevering omdat Erdbrink hier de nieuwsberichten in het Westen en de persoonlijke verhalen achter deze beelden sterk contrasteert. Er is in deze aflevering bijvoorbeeld gebruik gemaakt van archiefbeelden van westerse media van de demonstraties voor de Amerikaanse ambassade, die sterk de nadruk leggen op de stereotypen en clichés van het land.

De analyse van de aflevering zal bestaan uit twee delen. In het eerste deel analyseer ik de structuur van de aflevering, dat wat Nichols *arrangement* noemt en beantwoord ik de tweede deelvraag; "*Op welke manier speelt de selectie en randschikking van de filmtekst een rol in de argumentatielijnen van de documentaire?*" Alvorens dit te doen zal ik allereerst een synopsis schrijven van de aflevering met daarin de grote lijnen van het verhaal. Daaropvolgend zal ik in de sequentie-analyse onderscheid maken tussen de verschillende sequenties met voor elke sequentie een korte omschrijving van de inhoud. Ik zal bij de structuur van de documentaire letten op de afwisseling van de verschillende verhaallijnen en de montage. Door de structuur van de documentaire te analyseren kan ik erachter komen hoe de documentaire is opgebouwd en hoe dit ingezet wordt als bewijsmiddel.

Het tweede deel van de analyse is gericht op het onderdeel *style*. In het derde hoofdstuk beantwoord ik de derde deelvraag; "*Op welke manier spelen stilistische kenmerken een rol in*

27 W. Hesling en J.M. Peters, *Audiovisuele retoriek* (Leuven: Centrum voor communicatiewetenschappen, 1985), 28.

28 *Onze man in Teheran*, aflevering 2 "het land waar niks mag maar alles kan," uitgezonden op 25 januari 2015 door VPRO. Geregisseerd door Roel van Broekhoven en geschreven door Thomas Erdbrink, (Hilversum, Nederland: VPRO, 2015).

argumentatielijn van de documentaire?" Voor het beantwoorden van deze vraag zal ik in de sequentie-analyse kijken naar mise-en-scène (setting en gedrag van personages), cinematografie (camera-afstand, -hoek, -stand, -hoogte) en geluid (muziek en geluid, non-diëgetisch of diëgetisch geluid).²⁹ Ik zal aan de hand van exemplarische shots beschrijven hoe de artistieke bewijsmiddelen in beeld zijn gebracht en zo dienen als bewijs voor het perspectief van de filmmaker.

In zowel het deel over *arrangement*, als in het deel over *style* speelt het concept van *participatory mode* een grote rol omdat ik ervan overtuigd ben dat de eigenschappen van deze *mode* bijdragen aan de constructie van het perspectief van de filmmaker in de documentaire. Ik zal kijken hoe Erdbrink zijn aanwezigheid en interactie met het subject inzet als retorische strategie. Ik zal in analyse ook de focus leggen op de representatie van stereotypen over Iran, en hoe Erdbrink bewijsmiddelen inzet om deze te ontcrachten. Ik zal kijken als welk soort artistiek bewijs (ethos, pathos en logos) narratieve en stilistische elementen van de film worden ingezet.

Met deze aanpak verwacht ik een overzichtelijk beeld te krijgen van de retorische strategieën die ingezet zijn in mijn onderzoekscasus, zowel op het gebied van de narratieve structuur alsook op het gebied van stijl. Naar aanleiding van de vergaarde gegevens verwacht ik in de conclusie antwoord te kunnen geven op de hoofdvraag van dit onderzoek.

29 David Bordwell en Kristin Thompson, *Film Art: An Introduction*. tiende editie (New York: McGraw-Hill Companies, 2013), 111-326.

Hoofdstuk 2 Retorische analyse: *arrangement*

In dit hoofdstuk analyseer ik de organisatie van de filmtekst van aflevering twee HET LAND WAAR NIKS MAG, MAAR ALLES KAN van de VPRO-serie ONZE MAN IN TEHERAN volgens het analysemodel uit de operationalisering. Ik geef antwoord op de tweede deelvraag; "*Op welke manier speelt de selectie en rankschikking van de filmtekst een rol in de argumentatielijn van de documentaire?*"

§ 2.1 Synopsis

De scènes in de tweede aflevering van ONZE MAN IN TEHERAN zijn niet chronologisch opgebouwd. Naar mijn mening zijn er grofweg vijf verhalenlijnen die de structuur vormen van de aflevering. Deze verhalenlijnen lopen door elkaar en overlappen elkaar op veel punten.

De aflevering begint met een man op een brommer, we leren hem in de aflevering kennen als Mister Bigmouth. Deze bijnaam heeft hij in Iran gekregen omdat hij altijd het hardst roept voor de camera bij het vrijdagochtendgebed. Mister Bigmouth vertegenwoordigt een groep Iraniërs die een conservatieve Islamitische staat wil behouden, en de regels in Iran liever nog wat strenger zou zien. We zien in de serie grote demonstraties, waarbij Mister Bigmouth één van de mensen is die fanatiek anti-Amerikaanse leuzen roept en met demonstratievlaggen zwaait. Thomas Erdbrink gaat bij Mister Bigmouth op bezoek, om met hem te praten over de radicale ideologie die hij aanhangt en die sterk botst met de steeds modernere samenleving.

De tweede verhaallijn gaat over Erdbrink die net een nieuwe auto gekocht heeft en samen met zijn zwager Hamid Reza rondrijdt door Iran. Erdbrink laat de ruiten van zijn auto blinderen, zodat hij en andere mensen in zijn auto iets meer privé kunnen zitten. Erdbrink vertelt dat wanneer de staat niet naar binnen kan kijken, de regels ook even niet gelden en je kunt doen wat je wilt.

In de derde verhaallijn horen we dat een vriend en collega van Erdbrink, Jason, en zijn vrouw om onbekende reden gearresteerd zijn. Deze actie van de Iraanse politie is aanleiding voor Erdbrink om de kijker te vertellen over het wispelturige rechtssysteem en de regels die gelden in Teheran. We komen er later in de aflevering achter dat Jason ervan beschuldigd wordt een videoclip gefinancierd te hebben. Een groepje Iraanse jongeren heeft een parodie gemaakt op het bekende nummer Happy van de Amerikaanse zanger Pharrell Williams, en dit keurt de staat niet goed. Erdbrink, Ramin, een vriend van Erdbrink, en de regisseur Roel van Broekhoven, bespreken de zaken omtrent Jason en de spijtbetuigingen op televisie die volgen op de arrestatie van de jongeren van de videoclip.

In verhaallijn 4 is Thomas in gesprek met Ramin, een collega journalist werkzaam bij de Los

Angeles Times, over de ingewikkelde en gespannen relatie tussen Iran en het Westen, in het bijzonder de relatie met Amerika. Ramin vertelt over de religieuze politiek die in Iran heerst en over hoe dit verweven is met de cultuur van het land.

De vijfde verhaallijn gaat in op de verzetseconomie van Iran. Omdat Iran geen overeenkomst wil sluiten met Amerika, is ook de internationale handel stopgezet. Iran heeft hier een oplossing voor bedacht door westerse producten na te maken in de vorm van lokale producten. Als tegenhanger van Coca-Cola, hebben de Iraniërs een eigen merk, Zam-Zam. Erdbrink neemt de kijker mee naar de fabriek voor een rondleiding.

De verhaallijnen zijn gestructureerd aan de hand van de belevenissen van Erdbrink en de interviews met de andere personages. Deze persoonlijke weergave van het leven van Erdbrink zijn een verwijzing naar zijn persoonlijke visie op het land, en zijn een kenmerkend voor de wijze waarop de documentaires in de *participatory mode* volgens Nichols gemaakt worden. Erdbrink pleit voor een minder negatief beeld van Iran, waarin er verder wordt gekeken dan de stereotypen en clichés. De inhoud van het narratief is een logisch bewijs voor het feit dat Erdbrink positiever en persoonlijker naar het land kijkt, dat normaal gesproken afgeschilderd wordt als agressieve natie in westerse media.

§ 2.2 Narratieve structuur

De verhaallijnen bevatten allemaal een eigen thema, maar zijn verbonden met het hoofdthema van de aflevering, namelijk de regels van de Iraanse staat. In elke verhaallijn gaat Erdbrink in gesprek met een personage om zo de kijker te laten zien hoe het is om te leven in Iran. Aan de invulling van de verhaallijnen, is goed te zien dat de betrokkenheid en aanwezigheid van Erdbrink in beeld leidend is voor de structuur en ingezet wordt om de kijker te overtuigen van zijn perspectief op Iran. De narratieve structuur is logisch bewijs voor het feit dat Iran geen homogeen land is dat beschreven kan worden door middel van clichés en stereotypen.

Volgens Plantinga is het het belangrijkste om te kijken naar het begin en einde van de film bij het analyseren van de structuur. In aflevering 2 van *ONZE MAN IN TEHERAN* is het opvallend dat begin en einde beiden Mister Bigmouth op zijn brommer tonen, deze sequenties maken het verhaal in de serie mooi rond (sequentie 1 en 35, afbeelding 1-4). Aan het begin van de aflevering ziet de kijker Mister Bigmouth op zijn brommer rijden, nog niet wetende wie deze man is (shot 1.2-1.4). In de serie leren we hem kennen als een fanatieke, haast agressieve, overtuigd moslim. In de aflevering ziet de kijker Mister Bigmouth luid schreeuwend in het vrijdagochtendgebed (shot 17.5) en bij anti-Amerikaanse demonstraties (shot 23.20), Mister Bigmouth maakt opmerkingen als "Dood aan

allemaal, ook aan de onrustzaaiers" (shot 24.7), "Amerika is de Satan zelf"(shot 24.17) en "Op het moment dat Iran internet kreeg, werden we diep ongelukkig. De onzedelijkheid nam toe"(shot 27.2). Deze beelden van Mister Bigmouth bevestigen de stereotypen die Said omschrijft zoals fanatiek, irrationeel, strijdlustig, gevaarlijk, ouderwets en conservatief. De gesprekken tussen Erdbrink en Mister Bigmouth brengen echter een transformatie tot stand van cliché tot persoonlijk verhaal. Door de gesprekken tussen Mister Bigmouth en Erdbrink leert de kijker hem beter kennen en begrijpen. Bovendien laat de aflevering niet alleen types zoals Mister Bigmouth zien, maar ook bijvoorbeeld de jongeren van de videoclip die lak lijken te hebben aan de regels van de staat (sequentie 26, 28 en 31). Ook het voorbeeld dat Erdbrink geeft van sommige Iraniërs, onder andere zichzelf, die de autoramen blinderen om zo het controlerende oog van de staat buiten te houden, zijn tegenhangers van de stereotypen (sequentie 3).

afbeelding 1: shot 1.4

afbeelding 2: shot 1.4

afbeelding 3: shot 35.1

afbeelding 4: shot 35.2

Aan het einde van de aflevering zien we weer Mister Bigmouth op zijn brommer, ditmaal zit Erdbrink achterop. De woorden die Erdbrink tegen de kijker spreekt zijn niet alleen samenvattend voor de verhaallijn van Mister Bigmouth, maar ontkrachten eveneens het cliché van Iran als een land dat niet mee zou gaan met de moderniteit.

Iedere dag weer trekt deze eenzame voetsoldaat erop uit, om te verdedigen wat hij zegt dat de juiste ideologie van de islamitische republiek is. Maar, zo geeft hij zelf ook toe, de tijd zit hem tegen. De maatschappij is aan

het veranderen en hoe graag hij ook wil, en dat zegt hij ook zelf, uiteindelijk vreest hij dat hij die strijd met de moderniteit zal gaan verliezen.³⁰

Door middel van opbouw van de aflevering laat Erdbrink zien dat er in Teheran meer mensen wonen dan alleen fanatici als Mister Bigmouth, en dat die fanatici ook nog eens aan de verliezende kant zijn. Tijdens het verloop van de aflevering zou de kijker zelfs medelijden met Mister Bigmouth kunnen krijgen, in plaats van hem zijn uitspraken kwalijk te nemen. De overgang in het verhaal van Mister Bigmouth en de concluderende woorden die Erdbrink spreekt, en daarmee de opbouw van de aflevering, zijn ingezet als logisch bewijs voor het feit dat Iran aan het veranderen is en dat er niet alleen gesproken kan worden over stereotypen van fanatieke demonstranten die media doorgaans tonen.

Niet alleen de interviews met de personages zijn onderdeel van de structuur van de verhaallijnen. Het inzetten van archiefbeelden draagt eveneens bij aan de retoriek van de documentaire. Door na een interview archiefbeelden in te zetten om zo een breder historisch perspectief te tonen, wat een kenmerk is van de *participatory mode*, laat Erdbrink zien dat de situatie zich niet beperkt tot de verhalen van de personen die hij in beeld brengt. Een voorbeeld hiervan is te vinden in verhaallijn 4, wanneer Erdbrink in gesprek gaat met Ramin over de moeizame relatie tussen Iran en het Westen (sequentie 6). Ramin legt Erdbrink, en dus indirect de kijker, uit waar de haat tegen Amerika vandaan komt. Door uitleg te geven over de cultuur en politiek in Iran, creëert hij meer begrip voor situatie omdat de achterliggende ideologie duidelijker is geworden. De ingezette archiefbeelden tonen hoe deze denkbeelden ontwikkeld zijn en ondersteunen zo het verhaal van Ramin en zijn ethisch bewijs, omdat hieruit blijkt dat Ramin zich verdiept heeft in het subject en geen ongegronde uitspraken doet. Hieruit blijkt dat de eigenschappen van de *participatory mode* ingezet kunnen worden als retorisch middel.

De verschillende onderdelen in de documentaire zijn met zorg geselecteerd en geven een compleet beeld van Iran. De verscheidenheid aan interviews en invalshoeken geeft de kijker het gevoel van een compleet perspectief op Iran, en maakt dat het alternatieve beeld dat Erdbrink van Iran wil laten zien overtuigend overkomt.

§ 2.3 Montage

De montage van de verschillende shots maakt ook onderdeel uit van de retoriek. Door de shots op

30 *Onze man in Teheran*, aflevering 2 "het land waar niks mag maar alles kan," uitgezonden op 25 januari 2015 door VPRO. Geregisseerd door Roel van Broekhoven en geschreven door Thomas Erdbrink, (Hilversum, Nederland: VPRO, 2015), 42:06-42:32.

een bepaalde manier te monteren versterkt Erdbrink zijn perspectief. Meerdere malen in de aflevering zet Erdbrink beelden in die zijn argumenten over Iran als modern en gecultiveerd land bevestigen. Een voorbeeld hiervan is wanneer Erdbrink vertelt over de regels van de staat die in het publieke domein gelden. De kijker leert dat Iraniërs geen westerse muziek mogen luisteren en zich moeten houden aan de kledingvoorschriften van de staat (sequentie 2). Erdbrink vertelt dat wanneer de staat even niet kijkt, mensen net wat makkelijker omspringen met de regels.

Je maakt een scan van de omgeving, en je denkt; nou nu kan ik het toch doen. En komt de politie dan toch opeens wel langs, dan doe je het volume wat zachter, trek je je hoofddoek weer recht of besluit je om even niet uit volle borst te zingen.³¹

Tijdens het spreken van deze woorden zien we een beeld van twee vlot geklede meisjes met hun hoofddoek losjes op het achterhoofd (shot 2.11, afbeelding 5). Dit geeft een illustratief voorbeeld van wat Erdbrink zegt. Deze beelden zijn logisch bewijs voor de uitspraak dat de Iraniërs zich niet allemaal aan de strenge kledingvoorschriften houden, en staan recht tegenover de beelden die normaal in media getoond worden, van in het zwart gesluierde vrouwen, waaruit eenvoudig geconcludeerd zou kunnen dat vrouwen in Iran onderdrukt worden. De shots die Erdbrink toont, geven een ander beeld van Iran.

afbeelding 5: shot 2.11

Een ander voorbeeld van de inzet van beelden ter argumentatie is wanneer Erdbrink een vergelijking maakt tussen Teheran als rustige stad in vergelijking met andere steden in het Midden-Oosten (sequentie 18). Hij zegt;

Wat een rust hè, het enige wat je hier hoort is het geroezemoes van de stad, het toeterende verkeer,

31 *Onze man in Teheran*, aflevering 2 "het land waar niks mag maar alles kan," uitgezonden op 25 januari 2015 door VPRO. Geregisseerd door Roel van Broekhoven en geschreven door Thomas Erdbrink, (Hilversum, Nederland: VPRO, 2015), 01:52-02:04.

bouwwerkers die nog een hogere toren bouwen, en dat stelletje dat hier beneden zit te lachen en stiekem zit te zoenen. Vergelijk dat nou eens met de andere steden in het Midden-Oosten, Damascus, Karachi, Beirut of Bagdad. Daar klinken iedere dag weer de gewerschoten tegen de muren aan, daar hoor je de geluiden van autobommen die ontploffen en sirenes die door de straten loeien.³²

Aansluitend zien we beelden van een rustig plein, waar mensen met elkaar praten en kinderen met het water van een fontein spelen. (sequentie 19, afbeelding 6) Deze beelden onderstrepen de woorden van Erdbrink dat er in Teheran een gemoedelijk sfeer heerst en ontcrachten de stereotypen van Iran als agressieve of gevaarlijke natie. De inzet van montage als logisch bewijs rechtvaardigen, net als de structuur, het perspectief van Erdbrink in de documentaire.

afbeelding 6: shot 19.1

32 *Onze man in Teheran*, aflevering 2 "het land waar niks mag maar alles kan," uitgezonden op 25 januari 2015 door VPRO. Geregisseerd door Roel van Broekhoven en geschreven door Thomas Erdbrink, (Hilversum, Nederland: VPRO, 2015), 22:11-22:40.

Hoofdstuk 3 Retorische analyse: style

In dit hoofdstuk analyseer ik stijlelementen van aflevering twee HET LAND WAAR NIKS MAG, MAAR ALLES KAN van de VPRO-serie ONZE MAN IN TEHERAN volgens het analysemodel uit de operationalisering. Ik geef antwoord op de derde deelvraag; "Op welke manier spelen stilistische kenmerken een rol in argumentatielijn van de documentaire?" Opvallende shots en sequenties betreffende stijlelementen zal ik hieronder bespreken.

§ 3.1 Mise-en-scène

Bij de mise-en-scène valt allereerst op dat er een afwisseling is tussen shots waarin Erdbrink in gesprek is, shots waarin Erdbrink de kijker iets laat zien, en algemene shots die de stad laten zien. Door steeds tussen sequenties shots te plaatsen van een uitzicht op een plek, weet de kijker dat de vorige scène afgelopen is en er overgeschakeld wordt naar een andere locatie, waardoor het verhaal overzichtelijk blijft.

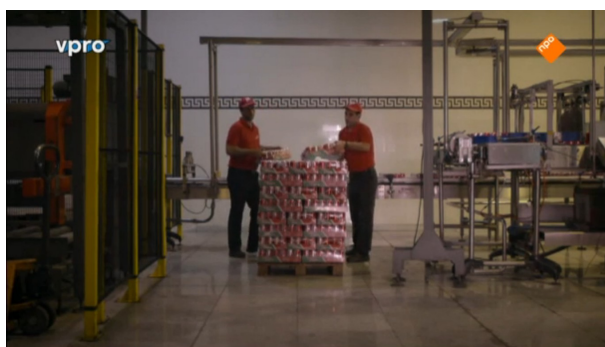
De locaties waar de documentaire gefilmd is zijn meestal gekozen omdat het een neutrale plek is, zoals het bankje buiten waarop hij gesprekken voert met Ramin, of omdat het een vertrouwde plek is voor iemand, zoals het huis van Mister Bigmouth waar Erdbrink op bezoek gaat, of simpelweg omdat hij daar op de plek iets aan de kijker wil laten zien, zoals in de supermarkt waar hij de lokale producten laat zien, de cola-fabriek of de moskee. Het gebruik van deze locaties is soms ook een retorische middel dat ingezet wordt om te laten zien dat Iran een modern land is. Zo tonen de beelden uit de cola-fabriek machines en industriële ruimtes (sequentie 12, afbeelding 7-9). De fabriek staat hier symbool voor vooruitgang, moderniteit en industrie. Deze beelden worden ingezet als logisch bewijs, om de kijker ervan te overtuigen dat het stereotype beeld van een primitief en ouderwets land niet klopt.

afbeelding 7: shot 12.15

afbeelding 8: shot 12.17

afbeelding 9: shot 12.27

Een ander belangrijk element van de documentaire-serie is de fysieke aanwezigheid van Erdbrink in beeld. Door de interactie tussen Erdbrink en het subject krijg je als kijker een indruk van hoe het is om daar zelf te zijn. De toenadering die Erdbrink in beeld laat zien op momenten waarop hij vraagt naar het persoonlijke verhaal van een van de personages wordt ingezet als pathetisch bewijs. Een scène in de cola-fabriek is hier een goed voorbeeld van. Erdbrink doet een smaaktest met blikjes van verschillende colamerken met de fabrieksmedewerker en ze maken er een soort vriendschappelijk duel van. Het plezier dat deze scène, waarin Erdbrink en de medewerkers samen lachen, laat zien, geeft de kijker een vrolijk gevoel en dit komt ten goede aan het standpunt van Erdbrink die een andere beeld van Iran wil laten zien. (sequentie 12, afbeelding 10) Door beelden te tonen van goede, mooie, serieuze en grappige gesprekken tussen Iraniërs en Erdbrink, die het westen vertegenwoordigt, wordt hier een positief beeld van Iran neergezet, met inwoners die te vertrouwen zijn. Door steeds de interactie van Erdbrink met het subject in beeld te brengen kan de kijker zich inbeelden hoe het voelt voor de filmmaker om ter plekke aanwezig te zijn.

afbeelding 10: shot 12.18

Erdbrink bevindt zich in een unieke situatie, hij kan verslag doen over een land dat normaal gesproken vrij gesloten is tegenover de westerse media. Omdat hij al meer dan tien jaar woonachtig is in Iran en hij zich de taal en cultuur eigen heeft gemaakt, kan Erdbrink een persoonlijk portret

maken van Iran, en de westerse kijker meenemen in het dagelijks leven van de Iraniërs, met als doel de kijker te overtuigen van een alternatief beeld van Iran. De participatie van Erdbrink in de gefilmde situatie wekt de indruk van een geloofwaardig karakter omdat hij serieus met de personages in gesprek gaat en is dus ethisch bewijs, dat ingezet is om de claim die Erdbrink in de serie maakt, namelijk dat Iran niet omschreven kan worden in clichés, te rechtvaardigen.

§ 3.2 Cinematografie

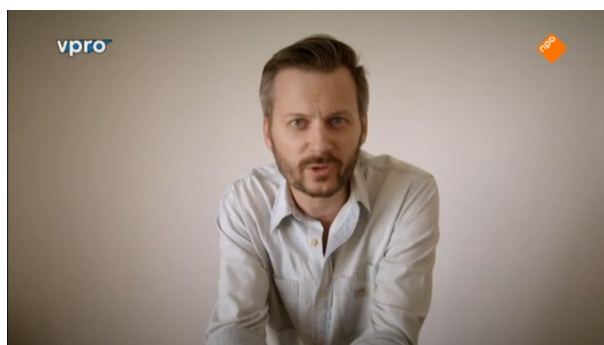
Net zoals bij de mise-en-scène is er een aantal opvallende shots in de cameravoering dat bijdraagt aan het perspectief van de documentaire. Opvallend aan de cameravoering is dat wanneer Erdbrink in beeld tegen de kijker spreekt, om een situatie uit te leggen, er in bijna alle gevallen een medium close-up is gebruikt. Erdbrink is in deze gevallen vanaf zijn hoofd tot schouders in beeld. (afbeelding 11-16) Dit is ook wat je ziet wanneer je gewoonlijk met een persoon in gesprek bent, wat de situatie natuurlijk doet overkomen. Ook zorgt dit kader ervoor dat de kijker niet afgeleid wordt door wat er achter Erdbrink gebeurt en de kijker zich alleen concentreert op zijn verhaal. Deze natuurlijke kadrering zorgt ervoor dat wat Erdbrink in deze scènes de kijker over Iran leert, betrouwbaar overkomt en is hiermee een vorm van ethisch bewijs. Alle nieuwe informatie over Iran draagt bij aan een nieuw perspectief op het land en vult het bestaande beeld dat de kijker eerder door media heeft gekregen aan.

afbeelding 11: shot 2.8

afbeelding 12: shot 3.20

afbeelding 13: shot 4.6

afbeelding 14: shot 11.7

afbeelding 15: shot 12.13

afbeelding 16: shot 23.16

Ten tweede is het opvallend dat wanneer de gesprekken met Ramin gefilmd worden, de camera een point-of-view standpunt inneemt, waardoor de kijker zich kan verplaatsen in Erdrink. De verplaatsing in de situatie van de filmmaker is een effect dat kenmerkend is voor de *participatory mode*. De camera filmt Ramin altijd op ooghoogte. Deze manier van Ramin in beeld brengen wekt vertrouwen en zorgt ervoor dat de kijker een goed gevoel heeft over wat Ramin uitlegt. Ramin heeft in de aflevering haast de rol van een schoolmeester, die de geschiedenis en cultuur van Iran uitlegt. Door hem vertrouwd te maken met de kijker, door hem van dichtbij te filmen, in de meeste gevallen gebruikmakend van medium close-ups, wordt oogcontact gesuggereerd, en zijn de woorden van Ramin waardevol. Dus alles wat wij, westerlingen, niet lijken te willen begrijpen aan de haat tegen het Westen, wordt hierdoor verzacht, dit is pathetisch bewijs omdat de kijker hier wordt aangesproken op zijn emotie.

afbeelding 17: shot 6.7

Het tegenovergestelde gebeurt in de beelden met Mister Bigmouth. Omdat Mister Bigmouth rigoureuze uitspraken doet over het Westen en die alleen weet te onderbouwen met de uitspraken als "Wij volgen de leider, wij doen wat hij zegt. Syed ali khamenei" (shot 24.17), kiest Erdrink niet zijn kant in de discussie omdat hij dit beeld van Iran niet wil benadrukken, en dit laat hij merken met de cameravoering. Wanneer Erdrink in gesprek is met Mister Bigmouth, wordt Mister

Bigmouth zelden alleen in beeld gebracht, zodat hij geen eigen podium krijgt. Mister Bigmouth spreekt zijn haat uit over het Westen en noemt Amerika de satan. Volgens hem is iedereen die Iran verlaat en zich ingeeft met de westerse levensstijl onrein en heeft zichzelf daarmee buiten gesloten. Door de verbaasde commentaren die Erdbrink geeft, laat hij al merken dat hij het niet eens is met de ideeën van Mister Bigmouth, maar door letterlijk in beeld een afstand te tonen, is dit logisch bewijs voor de manier waarop Erdbrink afstand doet van dit negatieve beeld van Iran. (afbeelding 18) Erdbrink kan niet ontkennen dat er figuren zijn zoals Mister Bigmouth, maar hij gebruikt dit stereotype om te laten zien dat dit een kleine groep is in Iran. Door zich recht tegenover hem te plaatsen vertegenwoordigt Erdbrink de andere helft van de mensen in Iran die er andere ideeën op na houden en geen bijeenkomsten of demonstraties mogen houden en zich in het openbaar uitspreken. De cameravoering in het gesprek met Mister Bigmouth is logisch bewijs dat de opvatting van Erdbrink over de andere groep, die eigenlijk veel groter is, kracht bij zet.

afbeelding 18: shot 24.14

§ 3.3 Geluid

Net zoals bij de mise-en-scène en cinematografie levert de muziek een bijdrage aan het perspectief van de documentaire. Opvallend is dat een groot deel van de achtergrondmuziek afkomstig is van muzikanten die in het Midden-Oosten geboren zijn, en verhuisd zijn naar het Westen. Sommige muziek is een combinatie van westerse instrumenten en Perzische instrumenten en andere zijn volledig gemaakt door Iraanse muzikanten. De muziekkeuze laat de invloeden van beiden culturen horen, en brengt Oost en West dichterbij elkaar.

Een opvallend moment waarop de muziek specifiek bijdraagt aan het perspectief van de documentaire, is wanneer Erdbrink en zijn zwager Hamid Reza in de nieuwe auto van Erdbrink door Teheran rijden. Het nummer wat te horen is in deze scène heet Boro Boro en is een samenwerking tussen de Zweedse producer Robert Uhlmann en de Iraanse zanger Arash, die woonachtig is in Zweden vanaf zijn tiende jaar. Het is een opzwevend nummer, dat een gezellige

sfeer neerzet. De kijker wordt hier aangesproken op zijn emotie. De combinatie van de plezierige muziek en de beelden van Erdbrink met Hamid Reza die samen lachen, werkt aanstekelijk.

(afbeelding 19-20) De muziek is hier een pathetisch bewijs voor de mooie kant van Iran, waar de mensen plezier met elkaar hebben. Dit is een kant van Iran die Erdbrink graag wil benadrukken.

afbeelding 19: shot 3.4

afbeelding 20: shot 3.9

Wat betreft het gebruik van ander geluid in de aflevering, is er sprake van veel afwisseling tussen diëgetisch en non-diëgetisch geluid. In *ONZE MAN IN TEHERAN* spreekt Erdbrink op sommige momenten tegen de kijker over de situatie en de mensen in Iran (soms in beeld en soms in de vorm van een voice-over), op andere momenten praat hij met de mensen in Teheran zelf en wordt er gebruik gemaakt van synchroon geluid. Meerdere malen komt het voor dat het geluid eerder begint dan het beeld dat daarbij hoort. Het verschil tussen het gebruik van diëgetisch of non-diëgetisch geluid wordt allereerst beïnvloed door of Erdbrink in beeld met mensen praat, of aan de kijker als een onafhankelijke buitenstaander iets over de situatie wil uitleggen.

Het gebruik van geluid van de locatie, geeft de kijker het gevoel dat de ontmoeting tussen Erdbrink en de personages oprecht is, zeker wanneer er een spontaan interview op straat plaatsvindt, zoals op het moment dat Erdbrink voor de moskee een man naar zijn mening vraagt over de onderhandelingen met Amerika (sequentie 22). De mannen die uit de gebedsruimte komen zijn opgehitst door de imam en roepen "dood aan Amerika". De toenadering die Erdbrink hier zoekt met de mannen, lijkt zonder vooroordeel. De open instelling die Erdbrink hier toont in het gesprek met de man, is representatief voor de open houding waarmee Erdbrink de cultuur van Iran laat zien aan de kijkers, in tegenstelling tot de negatieve houding van westerse media. Het synchroon geluid en het voordeel dat Erdbrink de taal van het land spreekt zorgt ervoor dat de kijker, net als Erdbrink, spontaan en met een open vizier Iran kan betreden en is pathetisch bewijs omdat hier voor de kijker een positieve sfeer wordt gecreëerd.

Op de momenten dat Erdbrink een voice-over gebruikt in de serie zorgt dit er juist voor dat hij boven de situatie uitstijgt. Hij neemt hiermee een autoritaire observerende rol aan. Dit wordt

ingezet als ethisch bewijs, omdat zijn rol in de voice-over als een buitenstaander werkt die met afstand de situatie beschrijft. Dit staat gelijk aan de houding die Erdbrink inneemt tegenover Iran, hij wil een ander beeld laten zien, dat niet alleen negatief is.

Conclusie

In deze scriptie heb ik de retoriek in aflevering 2 van de documentaire-serie *ONZE MAN IN TEHERAN* onderzocht en gaf antwoord op de hoofdvraag; "*Hoe worden retorische middelen in ONZE MAN IN TEHERAN ingezet om een perspectief op Iran te vormen?*" Hierbij maakte ik gebruik van de theorie van Bill Nichols en zijn begrip *voice*, dat hij omschrijft als de drijvende kracht achter het perspectief dat een documentaire geeft op de historische wereld. In mijn analyse heb ik de drie begrippen; *invention*, *arrangement* en *style* ingezet.

Uit mijn analyseresultaten komt naar voren dat Thomas Erdbrink de documentaire inzet om de kijker te overtuigen van een positiever beeld van Iran, een beeld dat ingaat tegen de doorgaans negatieve en generaliserende representatie van Iran in westerse media. Verschillende filmische middelen dienen ter bewijs voor het persoonlijke perspectief van Erdbrink. Als antwoord op de deelvragen; "*Op welke manier speelt de selectie en rankschikking van de filmtekst een rol in de argumentatielijn van de documentaire?*" en "*Op welke manier spelen stilistische kenmerken een rol in argumentatielijn van de documentaire?*" kan ik stellen dat er in bepaalde mate en op verschillende wijze zowel narratieve als stilistische middelen zijn ingezet als logisch, pathetisch en ethisch bewijs, zoals Nichols deze omschreven heeft in het onderdeel *invention*.

Uit mijn analyse blijkt dat vooral de rol van Erdbrink een prominent onderdeel is van de retorische strategie van de documentaire-serie. Zijn persoonlijke toenadering tot de andere personages, wat voorkomt uit zijn jarenlange ervaring in en kennis van het land en de vloeiende taalbeheersing zijn een belangrijke overtuigingsstrategie. De kijker ziet het natuurlijke contact tussen Erdbrink en de Iraniërs, en neemt aan dat dit de werkelijkheid toont. De gefilmde situaties geven een intiem beeld van het leven van Erdbrink en slaan een brug tussen West en Oost, omdat Erdbrink deel is van beide culturen. Dit maakt de kijker vatbaar voor de visie van Erdbrink. Het gecreëerde vertrouwen tussen filmmaker en kijker wordt versterkt door filmische middelen die bijdragen aan het in stand houden van deze band.

In hoofdstuk twee, waar de analyse gericht is op het onderdeel *arrangement*, wordt duidelijk dat de structuur van de aflevering geleid door de verschillende verhaallijnen dient als logisch bewijs waarmee Erdbrink stereotypen en clichés uit de weg ruimt. De verschillende kanten van Iran die hiermee belicht worden zijn in strijd met het negatieve homogene beeld van de westerse media. Volgens Nichols worden verschillende interviews en archiefbeelden ingezet om een breder historisch perspectief te tonen, en tegelijkertijd werken alle verhaallijnen mee om het perspectief van de filmmaker kracht bij te zetten, dit is precies wat er in *ONZE MAN IN TEHERAN* ook gebeurt. Niet alleen worden de negatieve stereotypen, zoals beschreven door Said, ontkracht in de

documentaire-serie, juist het positieve wordt benadrukt. Dit zien we bijvoorbeeld terug wanneer montage als logisch bewijs wordt ingezet door beelden te tonen die wij in het Westen niet verwachten van Iran, maar die Erdbrink juist aan ons wil laten zien.

In hoofdstuk drie, waar de analyse gericht is op het onderdeel style, wordt duidelijk dat de stilistische keuzes in de documentaire-serie in de meeste gevallen gemotiveerd zijn door het feit dat Erdbrink een zo natuurlijk mogelijke situatie wil creëren, om zo een positief beeld te geven van het dagelijkse leven in Iran. Sommige locaties, zoals de cola-fabriek, worden specifiek ingezet als artistiek bewijs om zo stereotypen te ontcrachten. Opvallender in de *style* is de interactie tussen Erdbrink en de andere personages. Steeds weer in de serie worden er positieve fragmenten getoond, zoals Erdbrink die plezier heeft met de fabrieksmedewerker of zijn zwager Hamid Reza, dit laatste beeld wordt extra versterkt door de vrolijke muziek. De kijker wordt hier aangesproken op zijn emotie, en Erdbrink wil met deze beelden laten zien dat Iran helemaal niet zo slecht is als de media suggereert. Alle informatie die we krijgen over Iran wordt ons op een vertrouwelijke wijze toegespeeld. Zowel Erdbrink als Ramin worden op ooghoogte gefilmd als ze in beeld vertellen en het geluid is diëgetisch. Vaak wordt er in de serie vanuit het standpunt van Erdbrink gefilmd waardoor je je kan verplaatsen in de situatie van de filmmaker, wat eveneens een kenmerk is van de *participatory mode*. Juist negatieve zaken worden letterlijk op afstand gehouden, een voorbeeld hiervan zagen we bij de gesprekken met Mister Bigmouth, die een bevestiging vormt van enkele stereotypen van Said. Erdbrink geeft de kijker haast niet de kans om de woorden van Mister Bigmouth aan te nemen, en zorgt door middel van de cameravoering ervoor dat het positieve beeld van Iran dat hij wil laten zien ongeschonden blijft.

Concluderend kan ik stellen dat de participatie van Erdbrink in de documentaire-serie als retorisch middel dient. De meeste voorbeelden van artistiek bewijs in mijn analyse zijn terug te voeren op de kenmerken van de *participatory mode*. De andere elementen in de serie worden in mindere mate ingezet als retorisch strategie. In dit geval construeert de *participatory mode* het perspectief in de documentaire. Om erachter te komen of de kenmerken in elke documentaire in de *participatory mode* dienen als retorisch bewijsmiddel, zou in een vervolgonderzoek een vergelijking gemaakt kunnen worden tussen verschillende documentaires in de *participatory mode*. Om beter zicht te krijgen op de documentaire-serie ONZE MAN IN TEHERAN als geheel zou het in een vervolgonderzoek goed zijn om de structuur en inhoud van de vier afleveringen naast elkaar te leggen ter vergelijking.

Over het algemeen kan ik stellen dat de gebruikte onderzoeksmethode effectief was in dit onderzoek, omdat ik antwoord heb kunnen geven op mijn onderzoeksvragen. Nadelig aan deze aanpak is dat het enkel gericht is op de retoriek van de documentaire, andere beweegredenen voor

filmische keuzes van de filmmaker zijn uitgesloten bij deze analyse. Verder spreek ik in mijn analyse over de ervaring van de kijker, maar die ervaring is gebaseerd op mijn eigen bevindingen, wat een subjectief resultaat oplevert. Hoe andere kijkers Iran voor en na het kijken van de documentaire beoordelen zou een aanvulling kunnen zijn op dit onderzoek, zodat er specifiek gekeken kan worden of Erdbrink slaagt in het overbrengen van zijn visie.

Bibliografie

Afbeelding voorblad: "Iraanse vrouw in Teheran." Screenshot minuut 27:34. Npo.nl. 21 januari, 2015. Geraadpleegd op 25 januari, 2016. http://www.npo.nl/onze-man-in-teheran/25-01-2015/VPWON_1223392

Bordwell, David, en Kristin Thompson. *Film Art: An Introduction*. Tiende editie. New York: McGraw-Hill Companies, 2013.

Bruzzi, Stella. *New Documentary: A Critical Introduction*. London: Routledge, 2000.

Dalen, Ellen van. "Onze man in Teheran" [2015] VPRO programma's – 17-11-2015 <http://www.vpro.nl/programmas/onze-man-in-teheran/onze-man.html>.

Hesling, W., en J. M. Peters. *Audiovisuele Retoriek*. Leuven: Centrum voor communicatiewetenschappen, 1985.

Nichols, Bill. *Introduction to Documentary*. Tweede druk. Bloomington, Indiana: Indiana U.P., 2010.

Plantinga, Carl R. *Rhetoric and Representation in Nonfiction Film*. Cambridge: Cambridge University Press, 1997.

Said, Edward W. *Orientalism*. New York: Vintage Books, 1979.

Filmografie

Onze man in Teheran. Geregisseerd door Thomas Erdbrink en Roel van Broekhoven. uitgezonden van 18 januari tot 8 februari, 2015. Hilversum: VPRO, 2015.

"Het land waar niks mag, maar alles kan." *Onze man in Teheran*. NPO 2. VPRO, 25-01-2015.

Bijlage 1 Sequentie-analyse

Verhaallijn 1: Mister Bigmouth, fanatici, demonstraties

Verhaallijn 2: Zwager Hamid Reza, nieuwe auto, privé vertrek

verhaallijn 3: Jason, Parodie Happy, wetgeving, arrestatie

verhaallijn 4: Iran in relatie tot het westen (Amerika), religieuze politiek, Ramin

verhaallijn 5: Onderhandelingen met het westen (Amerika), verzetseconomie, locale productie, Zam-Zam

Afkortingen namen:

MB = Mister Bigmouth

E = Thomas Erdbrink

HR = Hamid Reza (zwager van Erdbrink)

R = Ramin

J = Jason Rezaian

S = Somayeh Malekian (assistent Erdbrink)

Afkortingen camera-afstand:

x = n.v.t

els = extreme long shot

ls = long shot

mls = medium long shot

ms = medium shot

mcu = medium close-up

cu = close-up

ecu = extreme close-up

Afkortingen camerahoek, -stand, -hoogte:

x = n.v.t.

h = hoog (hoek)

r = rechthoek (hoek)

l = laag (hoek)

horizon = horizon (hoogte)

oog = ooghoogte (hoogte)

hoog = hoog (hoogte)

laag = laag (hoogte)

Afkortingen camera-beweging:

x = geen beweging

p = pan

t = tilt

d = dolly shot

c = crane shot

h = handheld camera

Sequentie + Tijd + Shots	Beschrijving gebeurtenissen	Mise-en-scène	Camerapositie; afstand	Camerapositie; hoek, stand, hoogte	Camera beweging	Geluid
Sequentie 1 00:00 7 shots	Openingstitel. MB zingend op brommer door Teheran. Vrijdagochtendgebed MB prevelt gebed. Titel aflevering 2.	<p>1.1 Wit scherm logo VPRO, zwart beeld met groene letters; VPRO presenteert - een serie van Thomas Erdbrink & Roel van Broekhoven.</p> <p>1.2 Setting: Donkere steeg, poort Personage(s): MB met brommer stapvoets door steeg. Man opent poort.</p> <p>1.3 Setting: Straat (links onderin beeld, groene letter; camera Jackó van 't Hof) Personage(s): MB midden op straat, start de brommer en rijdt weg.</p> <p>1.4 Setting: Weg. (rechts onderin beeld, groene letters; geluid Rik Meier, links onderin beeld, groene letters; montage Pelle Asselbergs) Personage(s): MB zingend op brommer.</p> <p>1.5 Setting: Grote zaal in moskee, veel mannen. (links onderin beeld, groene letter; producer Meisam Jebelli, Daisy Mohr) Personage(s): Mannen bidden.</p> <p>1.6 Setting: Moskee. (links onderin beeld, groene letter; serie producer Nicole Frints) Personage(s): MB prevelt gebed, buigt zijn hoofd.</p> <p>1.7 Zwart beeld met groene letters; Onze man in Teheran/ aflevering 2.</p>	<p>1.1 x 1.2 mls > ls 1.3 mls > ls 1.4 cu 1.5 ls 1.6 cu 1.7 x</p>	<p>1.1 x 1.2 r, recht, laag 1.3 r, recht, laag 1.4 r, recht, laag >oog 1.5 h, recht, hoog 1.6 r, recht, oog 1.7 x</p>	<p>1.1 x 1.2 x 1.3 x 1.4 d/t 1.5 x 1.6 x 1.7 x</p>	<p>1.1 muziek (non-diëgetisch) 1.2 muziek (non-diëgetisch) 1.3 muziek (non-diëgetisch) 1.4 muziek (non-diëgetisch), zang van MB (diëgetisch) 1.5 muziek (non-diëgetisch), uitspreken gebed (diëgetisch) 1.6 muziek (non-diëgetisch), geluiden in moskee (diëgetisch) 1.7 muziek (non-diëgetisch) > fade-out</p>
Sequentie 2 01:02 13 shots	Stadswerker geeft de planten water op een rotonde. E staat op de rotonde en praat tegen de camera over de regels van de staat. Iraniërs in auto's, geluierde vrouwen op straat met mobiele telefoon, drukte van de stad.	<p>2.1 Setting: Rotonde, groot reclame-bord voor chocolade, gras, planten, auto's. Personage(s): Stadswerker geeft planten water.</p> <p>2.2 Setting: Rotonde. Personage(s): Stadswerker met tuinslang.</p> <p>2.3 Setting: Rotonde,</p>	<p>2.1 ls 2.2 ms 2.3 mcu 2.4 ls 2.5 mls 2.6 mcu 2.7 ls 2.8 mcu 2.9 ms 2.10 mcu 2.11 mls 2.12 mls 2.13 els</p>	<p>2.1r, recht, horizon 2.2 r > l, recht, laag 2.3 r, recht, oog 2.4 r, recht, horizon 2.5 r, recht, horizon 2.6 r, recht, oog 2.7 r, recht, horizon 2.8 r, recht, oog 2.9 r, recht, horizon 2.10 r, recht, oog 2.11 r, recht, horizon 2.12 r, recht, oog 2.13 r, recht, oog</p>	<p>2.1 x 2.2 t 2.3 x 2.4 x 2.5 p 2.6 x 2.7 p 2.8 x 2.9 p 2.10 x 2.11 p 2.12 p 2.13 x</p>	<p>2.1 geluid van verkeer en van water uit tuinslag (diëgetisch) 2.2 geluid van verkeer en van water uit tuinslag (diëgetisch), stem van E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 2.3 stem van E (diëgetisch,</p>

		<p>auto's. Personage(s): E praat tegen camera. 2.4 Setting: straat, veel auto's. Personage(s): x 2.5 Setting: Auto's. Personage(s): Mensen in auto met open dak. 2.6 Setting: Rotonde, auto's. Personage(s): E praat tegen camera. 2.7 Setting: Weg, auto's. Rotonde. Personage(s): Vrouw steekt zebrapad over. 2.8 Setting: Rotonde, auto's. Personage(s): E praat tegen camera. 2.9 Setting: Straat. Personage(s): Twee vrouwen, één met telefoon in hand. 2.10 Setting: Rotonde, auto's. Personage(s): E praat tegen camera. 2.11 Setting: Straat. (Onder in beeld, groene letter; #onzeman). Personage(s): Vrouw steekt weg over. 2.12 Setting: Straat Personage(s): Oudere vrouw telefoneert. 2.13 Setting: Straat, flats, veel auto's. Personage(s): x</p>		<p>2.9 r, recht, horizon 2.10 r, recht, oog 2.11 r, recht, horizon 2.12 r, recht, horizon 2.13 r, recht, horizon</p>		<p>adressering: kijker), geluid van verkeer (diëgetisch) 2.4 stem van E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluid van verkeer (diëgetisch) 2.5 stem van E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluid van verkeer (diëgetisch) 2.6 stem van E (diëgetisch, adressering: kijker), geluid van verkeer (diëgetisch) 2.7 stem van E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluid van verkeer (diëgetisch) 2.8 stem van E (diëgetisch, adressering: kijker), geluid van verkeer (diëgetisch) 2.9 stem van E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluid van verkeer (diëgetisch) 2.10 stem van E (diëgetisch, adressering: kijker), geluid van verkeer (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch) 2.11 muziek (non-diëgetisch) 2.12 muziek (non-diëgetisch) 2.13 muziek (non-diëgetisch)</p>
<p>Sequentie 3 02:15 27 shots</p>	<p>E in zijn nieuwe auto met HR, rijdend door Teheran. Carwash. Files. E stopt langs de kant van de weg, waar hij een man ontmoet die de ruiten van zijn auto blindeert. E kiest een folie die een hogere dekwaarde heeft dan is toegestaan door de staat. Met de folie hebben de mensen in de auto iets meer privacy. E vertelt in de camera dat dit belangrijk is zodat je even kan ontspannen</p>	<p>3.1 Setting: Zwarte auto (E) Personage(s): E in auto achter het stuur, naast hem HR. 3.2 Setting: auto (E) Personage(s): E in auto. 3.3 Setting: Rustige weg, bomen. Zwarte auto (E) Personage(s): E in auto. 3.4 Setting: Binnenkant auto (E) Personage(s): E met zonnebril in achteruitkijkspiegel 3.5 Setting: auto (E) Personage(s): E in auto achter het stuur, in de</p>	<p>3.1 ms 3.2 cu 3.3 mls 3.4 cu 3.5 ms 3.6 ms 3.7 ls 3.8 ls 3.9 mls 3.10 ms 3.11 cu 3.12 mls 3.13 mcsu 3.14 ls 3.15 ms 3.16 ms 3.17 cu > ms > cu 3.18 ms > mls 3.19 ms 3.20 ms</p>	<p>3.1 r, recht, oog 3.2 r, recht, oog 3.3 r, recht, horizon. 3.4 r, recht, oog 3.5 r, recht, horizon. 3.6 r, recht, oog 3.7 r, recht, horizon. 3.8 r, recht, horizon. 3.9 l, recht, laag 3.10 r, recht, oog 3.11 r, recht, horizon. 3.12 r, recht, oog. 3.13 r, recht, oog.</p>	<p>3.1 d 3.2 d 3.3 d 3.4 x 3.5 d 3.6 x 3.7 x 3.8 p 3.9 d 3.10 x 3.11 x 3.12 x 3.13 x 3.14 x 3.15 x 3.16 h > x 3.17 h 3.18 h 3.19 h 3.20 h 3.21 h</p>	<p>3.1 muziek (non-diëgetisch) 3.2 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.3 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.4 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.5 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.6 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.7 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.8 muziek (non-</p>

<p>in een privédoorn. De man plakt het folie op de ruiten.</p>	<p>bijrijdersstoel HR. 3.6 Setting: binnenkant auto (E) Personage(s): links E achter stuur, rechts HR. 3.7 Setting: binnenkant auto (E), uitzicht op weg met veel auto's. Personage(s): x 3.8 Setting: Drukke weg, witte taxi. Personage(s): x 3.9 Setting: Auto (E) Personage(s): HR achter stuur. Links E in bijrijdersstoel. 3.10 Setting: Binnenkant auto (E), carwash. Personage(s): links E achter stuur, HR in bijrijdersstoel. 3.11 Setting: Carwash, borstel, water op ruit. Personage(s): x 3.12 Setting: Binnenkant auto (E), carwash. Personage(s): Links en rechts medewerkers carwash in deuropening. 3.13 Setting: Binnenkant auto (E), carwash. Personage(s): E achter stuur. Medewerker carwash maakt voorruit schoon. 3.14 Setting: Drukke weg, veel auto's. Schemer. Personage(s): x 3.15 Setting: Binnenkant auto (E) Personage(s): Links HR achter stuur, rechts E in bijrijdersstoel. 3.16 Setting: Rustige straat, auto (E) aan de kant van de weg. Witte auto daarachter ook langs de kant van de weg. Personage(s): E stapt links uit. Man stapt uit witte auto en geeft E een hand. E en man praten even naast witte auto. 3.17 Setting: Witte auto, geparkeerd in</p>	<p>3.21 cu 3.22 ms 3.23 cu 3.24 ecu 3.25 cu 3.26 ls 3.27 x</p>	<p>3.14 h, recht, hoog. 3.15 r, recht, oog. 3.16 r, recht, oog. 3.17 h > r > h > r, recht, oog. 3.18 r, recht, oog. 3.19 r, recht, oog. 3.20 r, recht, oog. 3.21 r > l, recht, oog. 3.22 l, recht, laag 3.23 r, recht, oog. 3.24 l, recht, oog. 3.25 r, recht, horizon. 3.26 r, recht, horizon. 3.27 x</p>	<p>3.22 x 3.23 x 3.24 x 3.25 x 3.26 x 3.27 x</p>	<p>diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.9 muziek (non-diëgetisch) 3.10 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.11 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.12 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.13 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.14 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.15 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 3.16 muziek (non-diëgetisch) > fade-out, stem E, stem van man, geluiden van verkeer, geluid van dichtslaande autodeur (diëgetisch) 3.17 stem E, stem van man, stem HR geluiden van verkeer, geluid van dichtslaande autodeur (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 3.18 stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluid verkeer (diëgetisch) 3.19 stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluid verkeer (diëgetisch) 3.20 stem E (diëgetisch, adressering: kijker), geluid verkeer (diëgetisch) 3.21 muziek (non-diëgetisch), geluid verkeer, krakend folie (diëgetisch) 3.22 muziek (non-diëgetisch), geluid verkeer (diëgetisch) 3.23 muziek (non-diëgetisch), geluid verkeer (diëgetisch), stem man (diëgetisch) 3.24 muziek (non-</p>
--	---	---	---	---	---

		<p>rustige straat. Personage(s): Man pakt doos met Amerikaanse vlag uit auto. HR staat nu naast E. E bekijkt ruit van portier van de witte auto. 3.18 Setting: Rustige straat, auto (E) Personage(s): De drie mannen lopen naar de auto van E. 3.19 Setting: Rustige straat, bomen, auto (E). Personage(s): Man plakt zwart folie op linker achterdeur van auto. HR kijkt toe. 3.20 Setting: Rustige straat, bomen, auto (E). Personage(s): E praat tegen camera, op achtergrond HR en man die folie op de auto van E plakt. 3.21 Setting: Achterruit auto (E). Personage(s): Man plakt folie op ruit achterklep. 3.22 Setting: Achterruit auto (E). Personage(s): Man maakt folie glad met een trekker. 3.23 Setting: Achterruit auto (E). Personage(s): Man kijkt naar ruit. 3.24 Setting: Achterruit auto (E). Personage(s): Man snijdt resten van folie weg. 3.25 Setting: Zijruit auto (E) Personage(s): Man zit in auto, snijdt rest van folie weg. 3.26 Setting: Rustige weg, bomen, groot huis, auto (E). Personage(s): x 3.27 Zwart beeld.</p>				<p>diëgetisch), geluid verkeer, mesje tegen ruit (diëgetisch) 3.25 muziek (non-diëgetisch), geluid verkeer (diëgetisch) 3.26 muziek (non-diëgetisch), geluid verkeer (diëgetisch) 3.27 muziek (non-diëgetisch)</p>
<p>Sequentie 4 05:21 19 shots</p>	<p>Flat gebouw. E achter computer. E vertelt aan de kijker over de arrestatie van zijn vriend en collega werkend bij de Washington Post Jason Rezaian. E belt om uit te</p>	<p>4.1 Setting: Flatgebouwen, fontein. Personage(s): x 4.2 Setting: Links en rechts flatgebouw. Personage(s): x</p>	<p>4.1 els 4.2 els 4.3 els 4.4 ls 4.5 ms 4.6 ms 4.7 ecu 4.8 cu 4.9 cu</p>	<p>4.1 l, recht, horizon 4.2 r, recht, hoog 4.3 r, recht, hoog 4.4 l, recht, hoog 4.5 r, recht, oog</p>	<p>4.1 t 4.2 x 4.3 x 4.4 x 4.5 x 4.6 x 4.7 x 4.8 x 4.9 x</p>	<p>4.1 muziek (non-diëgetisch), geluid water fontein (diëgetisch) 4.2 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker), geluid water fontein</p>

<p>zoeken wat er gebeurd is. E praat met S over nieuws van J. Een nieuwsbericht beweert dat het openbaar ministerie over een aantal dagen de aanklacht bekend maakt. Beelden van stad.</p>	<p>4.3 Setting: Flatgebouw. Personage(s): Persoon staat op balkon van flat. 4.4 Setting: Balkon van flat. Personage(s): Man telefoneert. 4.5 Setting: Kamer, bureau en computer. Personage(s): E achter computer, koptelefoon op één oor. 4.6 Setting: Kamer, lege witte muur. Personage(s): E praat tegen camera. 4.7 Setting: Bureau, toetsenbord. Personage(s): E typt. 4.8 Setting: Kamer, bureau en computer. Personage(s): E, koptelefoon op één oor. 4.9 Setting: Computerscherm met daarop foto en bericht J (Engels). Personage(s): x 4.10 Setting: Kamer, uitzicht op balkon en stad, gordijnen. Personage(s): E telefoneert. 4.11 Setting: Raam, uitzicht op balkon en stad, gordijnen. Personage(s): E telefoneert, loopt ijsberend beeld in en uit. 4.12 Setting: Bureau, achterkant computerscherm. Personage(s): E typt. 4.13 Setting: Kamer, bureau, computerscherm. Personage(s): E achter computer, koptelefoon op één oor. 4.14 Setting: Flatgebouwen. Personage(s): x 4.15 Setting: Stadsuitzicht met op voorgrond flat. Personage(s): x 4.16 Setting: Kamer, bureau, gang,</p>	<p>4.10 mls 4.11 ms 4.12 ms 4.13 ms 4.14 els 4.15 els 4.16 ms > mcu 4.17 cu 4.18 els 4.19 els</p>	<p>4.6 r, recht, oog 4.7 h, recht, horizon 4.8 r, recht, oog 4.9 r, recht, horizon 4.10 r, recht, horizon 4.11 r, recht, horizon 4.12 r, recht, horizon 4.13 r, recht, oog 4.14 r, recht, hoog 4.15 r, recht, hoog 4.16 r > h, recht, oog 4.17 r, recht, horizon 4.18 h, recht, hoog 4.19 r, recht, hoog</p>	<p>4.10 x 4.11 x 4.12 x 4.13 x 4.14 x 4.15 x 4.16 h 4.17 x 4.18 x 4.19 x</p>	<p>(non- diëgetisch) 4.3 muziek (non- diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker) 4.4 muziek (non- diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker) 4.5 stem E (non- diëgetisch, adressering:kijker) 4.6 stem E (diëgetisch, adressering:kijker) 4.7 stem E (non- diëgetisch, adressering:kijker), geluid tikken op toetsenbord (diëgetisch) 4.8 stem E (non- diëgetisch, adressering:kijker), geluid tikken op toetsenbord (diëgetisch) 4.9 stem E (non- diëgetisch, adressering:kijker) 4.10 stem E (non- diëgetisch, adressering:kijker) 4.11 stem E (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker), muziek (non- diëgetisch) 4.12 stem E (non- diëgetisch, adressering:kijker) tikken op toetsenbord (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch) 4.13 stem E (non- diëgetisch, adressering:kijker) tikken op toetsenbord (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch) 4.14 stem E (non- diëgetisch, adressering:kijker) , muziek (non- diëgetisch) 4.15 stem E (non- diëgetisch, adressering:kijker) , muziek (non- diëgetisch) 4.16 stem E (non- diëgetisch, adressering:kijker) stem E, stem S</p>
--	---	--	---	--	---

		<p>schilderijen aan muur. Personage(s): S zit aan bureau. E komt aanlopen en buigt zich over bureau. Kijken samen naar tablet. 4.17 Setting: Beeldscherm met nieuwsartikel in het Perzisch. Personage(s): x 4.18 Setting: Uitzicht op stad, flat Personage(s): x 4.19 Setting: Uitzicht op stad, vlag. Personage(s): x</p>				<p>(diëgetisch), muziek (non-diëgetisch) 4.17 stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker), muziek (non-diëgetisch) >fade-out 4.18 stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker) 4.19 stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker)</p>
<p>Sequentie 5 07:04 8 shots</p>	<p>Beelden demonstraties tegen Amerika. Iraniërs vieren de bezetting van de Amerikaanse ambassade 1979.</p>	<p>5.1 Setting: Veel mensen in het zwart gekleed, borden en vlaggen. Personage(s): Mensen demonstreren. 5.2 Setting: Gele vlag; "down whit USA", mensen. Personage(s): x 5.3 Setting: Camera's, veel mensen, fotografen. Personage(s): Mensen verbranden Amerikaanse, Engelse, Israelische vlag. 5.4 Setting: Vrouwen in chador, zwarte vlaggen. Geel bord; "down with U.S.A." Personage(s): vrouwen demonstreren. 5.5 Setting: Demonstratie. Personage(s): Mensen demonstreren. 5.6 Setting: Cameraploegen. Personage(s): Vrouwelijke fotografe probeert boven anderen uit te komen. 5.7 Setting: Demonstratie. Personage(s): Mensen demonstreren. 5.8 Setting: Demonstratie, gekleurde vlaggen. Personage(s): Mensen heffen hun vuist op en roepen leuzen.</p>	<p>5.1 ls 5.2 cu 5.3 ls > cu 5.4 mcu 5.5 ls 5.6 mcu 5.7 ls 5.8 ls</p>	<p>5.1 r, recht, hoog 5.2 h, recht, hoog 5.3 r, recht, hoog > oog 5.4 r > h , recht, oog 5.5 r, recht, hoog 5.6 r, recht, oog 5.7 h, recht, hoog 5.8 h, recht, hoog</p>	<p>5.1 x 5.2 p 5.3 h 5.4 t 5.5 x 5.6 h 5.7 x 5.8 x</p>	<p>5.1 stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker), geluiden van demonstratie (diëgetisch) 5.2 stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker), geluiden van demonstratie (diëgetisch) 5.3 stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker), geluiden van demonstratie (diëgetisch) 5.4 stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker), geluiden van demonstratie (diëgetisch) 5.5 stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker), geluiden van demonstratie (diëgetisch) 5.6 stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker), geluiden van demonstratie (diëgetisch) 5.7 stem E (non-diëgetisch, adressering:kijker), geluiden van demonstratie (diëgetisch) 5.8 geluiden van demonstratie (diëgetisch)</p>

<p>Sequentie 6 07:53</p> <p>11 shots</p>	<p>Uitzicht over stad. E staat op het balkon van zijn appartement en roept naar zijn vriend R (journalist Los Angeles Time) beneden. E en R praten op een bankje buiten voor de flat. Het gesprek gaat over de moeizame relatie tussen Iran met de Verenigde Staten. R vertelt over de ideologie van Iran om je af te zetten tegen overheersing van imperialistische buitenstaanders, haat is een essentieel onderdeel van deze ideologie.</p>	<p>6.1 Setting: Uitzicht op stad. Personage(s): x 6.2 Setting: Appartement, balkon, kat, beneden bomen, vijver. Personage(s): E opent balkondeur, loopt balkon op, zwaait naar R beneden. 6.3 Setting: Bomen, bankje met R en E. Personage(s): E loopt naar bankje en gaat naast R zitten. 6.4 Setting: bomen, bankje, vijver. Personage(s): Links op bankje R en rechts E, praten 6.5 Setting: Bankje, R. Personage(s): R praat tegen E. 6.6 Setting: Bankje, E. Personage(s): E luistert naar R. 6.7 Setting: Bankje, R. Personage(s): R praat tegen E. 6.8 Setting: Bankje, E. Personage(s): E stelt R vraag. 6.9 Setting: Bankje, R en E. Personage(s): R praat tegen E. 6.10 Setting: Bankje, E. Personage(s): E luistert en knikt. 6.11 Setting: Bankje, E. Personage(s): R praat tegen E.</p>	<p>6.1 els 6.2 mcu 6.3 ls 6.4 ls 6.5 mcu 6.6 mcu 6.7 mcu 6.8 mcu 6.9 ms 6.10 mcu 6.11 mcu</p>	<p>6.1 r, recht, hoog 6.2 r > h , recht, oog 6.3 h, recht, hoog 6.4 r, recht, horizon 6.5 r, recht, oog 6.6 r, recht, oog 6.7 r, recht, oog 6.8 r, recht, oog 6.9 r, recht, horizon 6.10 r, recht, oog 6.11 r, recht, horizon</p>	<p>6.1 x 6.2 h 6.3 x 6.4 x 6.5 x 6.6 x 6.7 x 6.8 x 6.9 x 6.10 x 6.11 x</p>	<p>6.1 muziek (non-diëgetisch) 6.2 muziek (non-diëgetisch), geluid balkondeuren, stem E (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 6.3 stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), muziek (non-diëgetisch) 6.4 stem R (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch) > fade-out, geluid fontein (diëgetisch) 6.5 stem R (diëgetisch), geluid fontein (diëgetisch) 6.6 stem R (diëgetisch), geluid fontein (diëgetisch) 6.7 stem R (diëgetisch), geluid fontein (diëgetisch), stem E (diëgetisch) 6.8 stem E (diëgetisch), stem R (diëgetisch), geluid fontein (diëgetisch) 6.9 stem R (diëgetisch), geluid fontein (diëgetisch) 6.10 stem R (diëgetisch), stem E (diëgetisch), geluid fontein (diëgetisch) 6.11 stem R (diëgetisch), stem E (diëgetisch), geluid fontein (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch)</p>
<p>Sequentie 7 09:38</p> <p>16 shots</p>	<p>Archiefbeelden uit jaren '50 van première Mohammad Mosaddegh, olie-industrie, staatsgreep van CIA en Engelsen, Sjah kreeg alle macht en werd bondgenoot van Westen en ontpopte zich als dictator. Archiefbeelden mars over Amerikaanse vlag, Iran-Irak oorlog. Uitzicht over stad.</p>	<p>7.1-7.8 Archiefbeelden. 7.9 Setting: Bankje, R en E. Personage(s): E praat tegen kijker, R zit schuin achter hem. 7.10-7.15 Archiefbeelden 7.16 Setting: Stadsuitzicht, vogel vliegt over stad. Personage(s): x</p>	<p>7.1-7.8 n.v.t. 7.9 mcu 7.10-7.15 n.v.t. 7.16 els</p>	<p>7.1-7.8 n.v.t. 7.9 r, recht, oog 7.10-7.15 n.v.t. 7.16 h, recht, hoog</p>	<p>7.1-7.8 n.v.t. 7.9 x 7.10-7.15 n.v.t. 7.16 x</p>	<p>7.1 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 7.2 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 7.3 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 7.4 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 7.5 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 7.6 muziek (non-</p>

						<p>diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p> <p>7.7 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p> <p>7.8 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p> <p>7.9 muziek (non-diëgetisch), stem E (diëgetisch, adressering: kijker), geluid van fontein (diëgetisch)</p> <p>7.10 muziek (non-diëgetisch)</p> <p>7.11 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p> <p>7.12 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluiden van archiefbeelden (diëgetisch)</p> <p>7.13 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p> <p>7.14 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p> <p>7.15 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p> <p>7.16 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p>
<p>Sequentie 8 10:30</p> <p>7 shots</p>	<p>Bouwvakkers aan het werk. E loopt over stoep.</p> <p>E koopt bij een kiosk een krant.</p> <p>E laat aan de camera zien dat leider Ayatollah Khamenei groot op de voorkant staat. E vertelt wat er in de krant staat over de nucleaire onderhandelingen en de sancties die het gevolg daarvan zijn.</p>	<p>8.1 Setting: Stad, Bouwterrein. Personage(s): Bouwvakkers aan het werk in hoog gebouw.</p> <p>8.2 Setting: Stad, grote zuilen van brug. Personage(s): E loopt over stoep, telefoneert.</p> <p>8.3 Setting: Drukke straat met auto's. Personages(s): x</p> <p>8.4 Setting: Straat, kiosk, langsrijdende auto's. Personage(s): E loopt over stoep naar kiosk, pakt een krant</p>	<p>8.1 ls</p> <p>8.2 ls</p> <p>8.3 ls</p> <p>8.4 ls</p> <p>8.5 ms > mcu</p> <p>8.6 mcu</p> <p>8.7 ls</p>	<p>8.1 r, recht, hoog</p> <p>8.2 r, recht, horizon</p> <p>8.3 r, recht, horizon</p> <p>8.4 r, recht, horizon</p> <p>8.5 r > h > r > h > r, recht, oog</p> <p>8.6 h > r, recht, horizon > oog</p> <p>8.7 r, recht, horizon</p>	<p>8.1 x</p> <p>8.2 x</p> <p>8.3 x</p> <p>8.4 x</p> <p>8.5 h</p> <p>8.6 h</p> <p>8.7 x</p>	<p>8.1 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluiden van stad (diëgetisch)</p> <p>8.2 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), stem E (diëgetisch)</p> <p>8.3 muziek (non-diëgetisch) > fade-out, stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluiden van stad</p> <p>8.4 geluiden van verkeer (diëgetisch), stem van</p>

		<p>op. 8.5 Setting: Kiosk. Personage(s): E rekent krant af, laat de voorpagina aan kijker zien, praat tegen kijker. 8.6 Setting: Voorpagina krant met Perzische tekst en foto Khomeini, kiosk. Personage(s): E praat tegen kijker, op de achtergrond mannen van de kiosk. 8.7 Setting: Straat, kiosk, langsrijdende auto's. Personage(s): E aan de overkant van de straat naast de kiosk, krant in zijn hand, loopt weg.</p>				<p>kioskverkoper (diëgetisch) 8.5 Geluiden van stad (diëgetisch), stem E (diëgetisch, adressering: kijker) 8.6 Geluiden van stad (diëgetisch), stem E (diëgetisch, adressering: kijker) 8.7 Geluiden van stad (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch)</p>
<p>Sequentie 9 12:05 6 shots</p>	<p>E en R op bankje. R legt uit hoe het zit met dubbelzinnigheid van de Iraanse staat.</p>	<p>9.1 Setting: Bankje, R. Personage(s): R luistert, knikt, haalt hand door zijn baard. 9.2 Setting: Bankje, E en R. Personage(s): E praat tegen R, R geeft antwoord. 9.3 Setting: Bankje, E. Personage(s): E luistert, knikt. 9.4 Setting: Bankje R. Personage(s): R praat tegen E, R luistert, knikt. R reageert, houdt wijsvinger op. 9.5 Setting: Bankje, E. Personage(s): E luistert, knikt. 9.6 Setting: Bankje, R Personage(s): R praat tegen E.</p>	<p>9.1 mcu 9.2 cu > mcu 9.3 mcu 9.4 mcu 9.5 mcu 9.6 mcu</p>	<p>9.1 r, recht, oog 9.2 r, recht, oog 9.3 r, recht, oog 9.4 r, recht, oog 9.5 r, recht, oog 9.6 r, recht, oog</p>	<p>9.1 x 9.2 p 9.3 x 9.4 x 9.5 x 9.6 x</p>	<p>9.1 Stem E (diëgetisch) 9.2 Stem E (diëgetisch), stem R (diëgetisch) 9.3 stem R (diëgetisch) 9.4 stem R (diëgetisch), stem E (diëgetisch) 9.5 stem R (diëgetisch) 9.6 stem R (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch)</p>
<p>Sequentie 10 12:58 9 shots</p>	<p>Straatbeelden, veel mensen. E bij geldautomaat. Geen geld uit de automaat met westerse bankpas. E komt uit een gebouw met een grote stapel biljetten in zijn handen.</p>	<p>10.1 Setting: Straat, veel mensen. Personage(s): Mensen lopen voorbij. 10.2 Setting: Straat, veel mensen. Personage(s): Drukke straat met mensen, jongetje op schouders van man. Mensen lopen voorbij. 10.3 Setting: Bankautomaat. Personage(s): E steekt pinpas in automaat. 10.4 Setting: Scherm automaat. Personage(s):</p>	<p>10.1 ms 10.2 mcu 10.3 mcu 10.4 cu 10.5 mcu 10.6 ms > cu 10.7 mcu 10.8 cu 10.9 ls</p>	<p>10.1 r, recht, hoog 10.2 r, recht, hoog 10.3 r, recht, oog 10.4 h, recht, oog 10.5 r, recht, oog 10.6 r > h, recht, oog 10.7 r, recht, oog 10.8 h, recht, oog 10.9 r, recht, horizon</p>	<p>10.1 x 10.2 x 10.3 x 10.4 x 10.5 x 10.6 h 10.7 x 10.8 x 10.9 x</p>	<p>10.1 Muziek (non-diëgetisch), geluiden van stad (diëgetisch) 10.2 Muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluiden van stad (diëgetisch) 10.3 Muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluiden van stad (diëgetisch) 10.4 Muziek (non-diëgetisch), stem E (diëgetisch),</p>

		<p>x</p> <p>10.5 Setting: Bankautomaat. Personage(s): E drukt op toetsen van automaat, haalt pinpas eruit.</p> <p>10.6 Setting: Gebouw, donkerbruin houtwerk. Personage(s): E komt gebouw uit, laat de kijker een stapel biljetten zien.</p> <p>10.7 Setting: Stoep, gebouw met donkerbruin houtwerk. Personage(s): E praat tegen kijker.</p> <p>10.8 Setting: Handen E, bankbiljetten. Personage(s): E telt de biljetten.</p> <p>10.9 Setting: Straat, motor, gebouw met donkerbruin houtwerk. Personage(s): E voor gebouw, telt de biljetten.</p>			<p>geluiden van stad (diëgetisch)</p> <p>10.5 Muziek (non-diëgetisch), stem E (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluiden van stad (diëgetisch)</p> <p>10.6 Muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), stem E (diëgetisch), geluiden van stad (diëgetisch)</p> <p>10.7 Muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), stem E (diëgetisch), geluiden van stad (diëgetisch)</p> <p>10.8 Muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluiden van stad (diëgetisch)</p> <p>10.9 Muziek (non-diëgetisch), geluid van geldbriefjes die over elkaar schuiven (diëgetisch), geluiden van stad (diëgetisch)</p>
--	--	--	--	--	--

<p>Sequentie 11 13:30</p> <p>10 shots</p>	<p>E in supermarkt, planken vol met Westerse producten.</p> <p>E praat met winkelbediende, die vertelt dat de sancties voorstellen.</p> <p>E praat tegen camera over verzetseconomie en lokale productie.</p> <p>Beelden van schappen, E laat Iraanse Nutella en pasta zien.</p>	<p>11.1 Setting: Winkel, producten, kassa, mensen. Personage(s): Medewerker achter balie, vrouw en drie mannen winkelen.</p> <p>11.2 Setting: Gang van winkel. Personage(s): E loopt de winkelgang door.</p> <p>11.3 Setting: Schap, Nesquik, thee. Personage(s): x</p> <p>11.4 Setting: Flessen met sausen, onder andere Heinz. Personage(s): x</p> <p>11.5 Setting: Winkel, producten, Mensen, Winkelbediende achter balie. Personage(s): E praat met medewerker winkel die achter balie staat.</p> <p>11.6 Setting: Schap met chocoladepasta, onder andere Nutella. Personage(s): x</p> <p>11.7 Setting: Winkel. Personage(s): E praat tegen de kijker.</p> <p>11.8 Setting: Gangpaden winkel, olijfolie, pasta, melk. Personage(s): x</p> <p>11.9 Setting: Schap, producten. Personage(s): E pakt een pot chocoladepasta uit het schap.</p> <p>11.10 Setting: Schap met Italiaanse pasta's. Personage(s): x</p>	<p>11.1 ms 11.2 mls 11.3 cu 11.4 cu 11.5 mcu > ms 11.6 cu 11.7 mcu 11.8 mcu 11.9 mcu 11.10 cu</p>	<p>11.1 l, recht, laag 11.2 r, recht, horizon 11.3 r, recht, oog 11.4 r, recht, oog 11.5 r, recht, oog 11.6 r, recht, oog 11.7 r, recht, oog 11.8 r, recht, oog 11.9 h, recht, hoog 11.10 r, recht, oog</p>	<p>11.1 x 11.2 x 11.3 x 11.4 x 11.5 p 11.6 x 11.7 x 11.8 h 11.9 x 11.10 h</p>	<p>11.1 Muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p> <p>11.2 Muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p> <p>11.3 Muziek (non-diëgetisch)</p> <p>11.4 Muziek (non-diëgetisch) > fade-out, stem winkelbediende (diëgetisch)</p> <p>11.5 stem winkelbediende (diëgetisch), geluiden supermarkt (diëgetisch), stem E (diëgetisch)</p> <p>11.6 stem winkelbediende (diëgetisch), geluiden supermarkt (diëgetisch), stem E (diëgetisch)</p> <p>11.7 stem E (diëgetisch, adressering: kijker), geluiden supermarkt (diëgetisch)</p> <p>11.8 Stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), geluiden supermarkt (diëgetisch)</p> <p>11.9 stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), muziek (non-diëgetisch)</p> <p>11.10 stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), muziek (non-diëgetisch)</p>
--	--	---	--	---	---	--

<p>Sequentie 12 14:44</p> <p>27 shots</p>	<p>Beelden productielijn in Iraanse cola-fabriek. E trekt fabriekskleding aan. Gesprek over naam van Iraanse cola merk Zam-Zam. E en man gaan de fabriek binnen en praten over de productie van de cola. Beelden uit fabriek. E praat met medewerkers over Coca-Cola. E heeft een blikje Coca-Cola en Pepsi mee, hiermee doen ze een smaaktest. Beelden uit fabriek.</p>	<p>12.1 Setting: Weg, gebouw, hekken. Personage(s): E steekt de weg over. 12.2 Setting: Gebouw, hek. Personage(s): E loopt door hek, geeft man een hand. 12.3 Setting: Fabriek. Blikjes tussen buizen. Personage(s): x 12.4 Setting: Fabriek. Blikjes over een band. Personage(s): x 12.5 Setting: Fabriek. Blikjes tussen buizen. Personage(s): x 12.6 Setting: Hal in fabriek, kapstok met rode kleding, spiegel. Personage(s): E en man trekken rode kleding en pet aan. 12.7 Setting: Hal in fabriek, kapstok met rode kleding, spiegel Personage(s): Man trekt rode kleding aan. Pakt een rode pet van de kapstok en praat tegen E. 12.8 Setting: Hal in fabriek, kapstok met rode kleding, spiegel, schuifdeuren. Personage(s): Man en E lopen door schuifdeuren. 12.9 Setting: Grote hal in fabriek, blikjes, ijzeren trap. Personage(s): E en man lopen ijzeren trap op. 12.10 Setting: Fabriek, blikjes open bovenkant. Personage(s): x 12.11 Setting: Fabriek, lopende band met blikjes. Personage(s): E en man naast lopende band, man en E praten. Op achtergrond andere medewerker fabriek in rood gekleed. 12.12 Setting: Fabriek, lopende band. Blikjes rollen voorbij. Personage(s): x 12.13 Setting: Fabriek,</p>	<p>12.1 ls 12.2 ls 12.3 cu 12.4 cu 12.5 cu 12.6 ms 12.7 ms 12.8 mls 12.9 mcu 12.10 cu 12.11 ms 12.12 cu 12.13 mcu 12.14 mls 12.15 mcu 12.16 mcu 12.17 cu 12.18 mcu 12.19 cu 12.20 mls 12.21 mcu 12.22 cu 12.23 ms > mcu 12.24 mcu > cu 12.25 mcu > cu > mcu 12.26 cu 12.27 ls</p>	<p>12.1 h, recht, hoog 12.2 r, recht, horizon 12.3 r, recht, oog 12.4 h, recht, horizon 12.5 l, recht, laag 12.6 r, recht, oog 12.7 r, recht, oog 12.8 r, recht, horizon 12.9 r, recht, horizon 12.10 h, recht, horizon 12.11 h > r, recht, oog 12.12 r, recht, horizon 12.13 h > r, recht, oog 12.14 r, recht, horizon 12.15 h > r, recht, oog 12.16 r, recht, horizon 12.17 r, recht, horizon 12.18 r > h > r > h > r, recht, oog 12.19 h, recht, oog 12.20 r, recht, laag 12.21 r, recht, oog 12.22 h, recht, oog 12.23 r > h > r, recht, oog 12.24 h > r, recht, oog 12.25 r > h > r, recht, oog 12.26 r, recht, horizon 12.27 r, recht, horizon</p>	<p>12.1 x 12.2 x 12.3 x 12.4 x 12.5 x 12.6 x 12.7 x 12.8 x 12.9 x 12.10 x 12.11 t 12.12 x 12.13 p/t 12.14 x 12.15 t/p 12.16 x 12.17 x 12.18 p/t 12.19 x 12.20 x 12.21 p 12.22 x 12.23 h 12.24 h 12.25 h 12.26 x 12.27 x</p>	<p>12.1 stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), muziek (non-diëgetisch) 12.2 stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), muziek (non-diëgetisch) 12.3 muziek (non-diëgetisch) 12.4 muziek (non-diëgetisch) 12.5 muziek (non-diëgetisch) 12.6 stem fabriekmedewerker (diëgetisch), stem E (diëgetisch) 12.7 stem E (diëgetisch), stem fabriekmedewerker (diëgetisch) 12.8 stem E (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch) 12.9 muziek (non-diëgetisch) 12.10 muziek (non-diëgetisch), stem E (diëgetisch), geluiden fabriek (diëgetisch) 12.11 muziek (non-diëgetisch), stem E (diëgetisch), stem fabriekmedewerker (diëgetisch), geluiden fabriek (diëgetisch) 12.12 muziek (non-diëgetisch) 12.13 muziek (non-diëgetisch), stem E (diëgetisch, adressering: kijker), geluiden fabriek (diëgetisch) 12.14 stem E (diëgetisch, adressering: kijker), stem fabriekmedewerker (diëgetisch), geluiden fabriek (diëgetisch) 12.15 stem fabriekmedewerker (diëgetisch), stem E (diëgetisch), geluiden fabriek (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch) 12.16 muziek (non-diëgetisch) 12.17 muziek (non-</p>
---	--	---	--	---	--	--

		<p>machine, blikjes. Personage(s): E pakt blikje van de band en laat het de kijker zien en praat tegen de kijker. 12.14 Setting: Laboratoriumruimte in fabriek. Personage(s): Man en vrouw in witte laboratoriumjassen. 12.15 Setting: Fabriek, machines. Personage(s): Man praat tegen E, wijst dingen in fabriek aan. E praat tegen kijker en wijst ook dingen aan. 12.16 Setting: Fabriek, machine, blikjes Personage(s): x 12.17 Setting: Fabriek, blauwe machine, blikjes rollen voorbij. Personage(s): x 12.18 Setting: Laboratoriumruimte in fabriek. Personage(s): E praat tegen vrouw met witte kleding en man. Medewerkers lachen en praten tegen E, andere medewerkers op achtergrond. E haalt blikje Pepsi en Coca-Cola uit zijn zak, geeft ze aan vrouwelijke medewerkster. 12.19 Setting: laboratoriumruimte in fabriek, tafel met plastic bekertjes. Personage(s): Medewerkster schenkt de verschillende blikjes leeg in kleine plastic bekertjes. 12.20 Setting: laboratoriumruimte in fabriek. Personage(s): Medewerkster schenkt de verschillende blikjes leeg in kleine plastic bekertjes, bijna alle bekertjes vol. 12.21 Setting: laboratoriumruimte in fabriek. Personage(s): Medewerkster doet deur open, E en man komen binnen.</p>			<p>diëgetisch), stem E (diëgetisch) 12.18 stem E (diëgetisch), stem fabrieksmedewerker, stem medewerkster (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch) 12.19 muziek (non-diëgetisch), geluid van cola in schenken (diëgetisch) 12.20 muziek (non-diëgetisch), geluid van cola in schenken (diëgetisch) 12.21 muziek (non-diëgetisch), stem medewerker (diëgetisch), geluiden fabriek (diëgetisch) 12.22 muziek (non-diëgetisch), stem E (diëgetisch) 12.23 muziek (non-diëgetisch), stem E (diëgetisch), stem medewerker (diëgetisch) 12.24 muziek (non-diëgetisch), stem E (diëgetisch) 12.25 muziek (non-diëgetisch) > fade-out, stem E (diëgetisch), stem fabrieksmedewerker (diëgetisch), stem fabrieksmedewerkster (diëgetisch) 12.26 muziek (non-diëgetisch), geluiden fabriek (diëgetisch) 12.27 muziek (non-diëgetisch), geluiden fabriek (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p>
--	--	---	--	--	--

		<p>12.22 Setting: laboratoriumruimte in fabriek. Tafel met plastic bekertjes met A, B en C erop. Personage(s): x</p> <p>12.23 Setting: Laboratoriumruimte in fabriek. Personage(s): Man en E drinken van de verschillende bekertjes. Medewerkster kijkt toe.</p> <p>12.24 Setting: Laboratoriumruimte in fabriek. Personage(s): E pakt volgend bekertje. E en man nemen allebei nog een slok.</p> <p>12.25 Setting: Laboratoriumruimte in fabriek. Personage(s): Man pakt volgende bekertje, nemen allebei nog een slok. Leggen bekertjes terug. Man neemt nog een slok van een ander bekertje. Andere medewerkers op achtergrond lachen. E en man praten. Vrouwelijke medewerker geeft antwoord van de test. E en de man lachen hard.</p> <p>12.26 Setting: Fabriek, lopende band, blikjes rollen voorbij. Personage(s): x</p> <p>12.27 Setting: Grote hal in fabriek, palet met blikjes. Personage(s): Twee fabrieksmedewerkers stapelen verpakte blikjes op een palet.</p>				
<p>Sequentie 13 18:35 11 shots</p>	<p>Beelden van plein. Beelden van het vrijdaggebed. Geestelijk leider preekt anti Amerika.</p>	<p>13.1 Setting: Plein, fontein, moskee. Personages(s): Verschillende mensen op het plein, kinderen spelen bij de fontein. 13.2 Setting: Uitzicht op een moskee. Personages(s): x</p> <p>13.3 Setting: Open deuren naar gebedsruimte, met veel mannen en een klein</p>	<p>13.1 ls 13.2 els 13.3 mls 13.4 ls 13.5 ms 13.6 ls 13.7 mls 13.8 mls 13.9 mls 13.10 ls 13.11 mcu</p>	<p>13.1 l, recht, laag 13.2 r, recht, hoog 13.3 r, recht, horizon 13.4 r, recht, hoog 13.5 r, recht, laag 13.6 r, recht, horizon 13.7 l, recht, laag</p>	<p>13.1 x 13.2 x 13.3 x 13.4 p 13.5 x 13.6 x 13.7 x 13.8 x 13.9 x 13.10 x 13.11 x</p>	<p>13.1 stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), muziek (non-diëgetisch), geluiden van plein (diëgetisch) 13.2 stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), muziek (non-diëgetisch) 13.3 stem E (non-diëgetisch,</p>

		<p>jongetje staat in de deuropening. Personages(s): Mannen knielen neer. 13.4 Setting: Grote zaal in moskee. Personages(s): Neergeknielden mannen, mannen komen overeind. 13.5 Setting: Stuk van zaal van de moskee. Personages(s): Mannen zitten en luisteren. 13.6 Setting: Grote zaal in de moskee, veel mannen. Personages(s): Mannen zitten. 13.7 Setting: Mooi versierde koepel in moskee, Iraanse vlag, preekstoel. Personages(s): Imam preekt. 13.8 Setting: Zaal moskee. Personages(s): Mannen zitten, luisteren. 13.9 Setting: Mooi versierde koepel in moskee, Iraanse vlag, preekstoel. Personages(s): Imam preekt. 13.10 Setting: Grote zaal in moskee, veel mannen. Personages(s): Mannen zitten, een aantal lopen heen en weer. Luisteren naar imam. 13.11 Setting: Zaal moskee, man met witte tulband. Personages(s): Man luistert naar imam.</p>		<p>13.8 h, recht, horizon 13.9 l, recht, laag 13.10 r, recht, horizon 13.11 r, recht, oog</p>		<p>adressering: kijker), muziek (non-diëgetisch), geluiden moskee (diëgetisch) 13.4 stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), muziek (non-diëgetisch), geluiden moskee (diëgetisch) 13.5 stem imam (diëgetisch) 13.6 stem imam (diëgetisch) 13.7 stem imam (diëgetisch) 13.8 stem imam (diëgetisch) 13.9 stem imam (diëgetisch) 13.10 stem imam (diëgetisch) 13.11 stem imam (diëgetisch), stem R (non-diëgetisch)</p>
<p>Sequentie 14 19:40 1 shot</p>	<p>R en E op bankje. R spreekt over mix religie en politiek.</p>	<p>14.1 Setting: Bankje, R en E. Personages(s): R links praat, E rechts op bankje, luistert. R maakt armgebaren. E praat terug.</p>	<p>14.1 mcu</p>	<p>14.1 r, recht, oog</p>	<p>14.1 x</p>	<p>14.1 stem R (diëgetisch), geluid fontein (diëgetisch)</p>
<p>Sequentie 15 19:58 5 shots</p>	<p>Vrijdaggebed. Iman roept dood aan Amerika. De mannen in de zaal antwoorden met dood aan Amerika en steken hun vuisten in de lucht.</p>	<p>15.1 Setting: Zaal in moskee, veel mannen. Personages(s): Mannen zitten, luisteren. 15.2 Setting: Mooie koepel in moskee, preekstoel. Personages(s): Imam preekt,</p>	<p>15.1 mls 15.2 ms 15.3 mls > ls 15.4 ms 15.5 ls</p>	<p>15.1 r, recht, horizon 15.2 l, recht, laag 15.3 h > r, recht, horizon 15.4 l, recht, laag 15.5 h > r, recht,</p>	<p>15.1 x 15.2 x 15.3 p/t 15.4 x 15.5 t</p>	<p>15.1 stem imam (diëgetisch) 15.2 stem imam (diëgetisch), stemmen van mannen in moskee (diëgetisch) 15.3 stemmen van mannen in moskee</p>

		<p>armgebaren.</p> <p>15.3 Setting: Zaal moskee, mannen. Personages(s): Mannen schreeuwen en heffen vuist op.</p> <p>15.4 Setting: Mooie koepel in moskee, preekstoel. Personages(s): Imam preekt, steekt zijn wijsvinger omhoog, armgebaren.</p> <p>15.5 Setting: Zaal in moskee, mannen/ Personages(s): Mannen knielen neer.</p>		hoog		(diëgetisch) 15.4 stemmen van mannen in moskee (diëgetisch), stem imam (diëgetisch) 15.5 stemmen van mannen in moskee (diëgetisch), stem R (non-diëgetisch)
Sequentie 16 20:39 1 shot	E en R op bankje. R legt uit dat het niet om Amerika draait maar om de ideologie.	16.1 Setting: Bankje, R. Personages(s): R praat tegen E.	16.1 mcu	16.1 r, recht, oog	16.1 x	16.1 stem R (diëgetisch), stem E (diëgetisch)
Sequentie 17 20:55 6 shots	Beelden van E en R bij het vrijdagmiddaggebed. Imam preekt dat interactie met Amerika onzinnig is, de zaal antwoordt met geroep. Een aantal fanatiekelingen, onder andere MB roepen heel hard.	<p>17.1 Setting: Zaal in moskee, losse hokjes, vloerkleden. Personages(s): R en E in een hokje in moskee luisteren naar preek. R maakt aantekeningen in boekje.</p> <p>17.2 Setting: Zaal in moskee, hokje. Personages(s): R luistert naar imam, krabt aan zijn hoofd.</p> <p>17.3 Setting: Zaal in moskee, rijen zittende mannen. Personages(s): Mannen luisteren naar imam.</p> <p>17.4 Setting: Zaal in moskee, R en E in hokje, koepel met preekstoel op de achtergrond. Personages(s): E en R kijken elkaar aan, luisteren naar imam. R wijst met zijn pen naar iets in de zaal.</p> <p>17.5 Setting: Zaal in moskee, rij mannen met opgeheven vuisten. Personages(s): Groep mannen, onder andere MB, staan vooraan, roepen hard, en zwaaien fanatiek hun vuist in de lucht, sporen de mannen achter hun aan om nog meer mee te doen, knielen neer voor het gebed.</p>	<p>17.1 mls</p> <p>17.2 mcu</p> <p>17.3 mls</p> <p>17.4 ms</p> <p>17.5 mls > ms</p> <p>17.6 x</p>	<p>17.1 h, recht, hoog</p> <p>17.2 r, recht, laag</p> <p>17.3 r, recht, laag</p> <p>17.4 l, recht, laag</p> <p>17.5 r > h, recht, oog</p> <p>17.6 x</p>	<p>17.1 x</p> <p>17.2 x</p> <p>17.3 x</p> <p>17.4 x</p> <p>17.5 h</p> <p>17.6 x</p>	<p>17.1 stem R (non-diëgetisch), muziek (non-diëgetisch)</p> <p>17.2 muziek (non-diëgetisch), stem imam (diëgetisch)</p> <p>17.3 muziek (non-diëgetisch), stem imam (diëgetisch)</p> <p>17.4 muziek (non-diëgetisch), stem imam (diëgetisch), stemmen mannen in moskee (diëgetisch)</p> <p>17.5 stemmen mannen in moskee (diëgetisch)</p> <p>17.6 x</p>

		17.6 zwart beeld				
Sequentie 18 22:04 4 shots	Uitzicht op stad. Bouwvakkers. E op berg praat tegen camera. Hij maakt een vergelijking tussen Teheran en andere grote steden in het Midden-Oosten waar nog steeds elke dag gevochten wordt.	18.1 Setting: Uitzicht over stad. Personage(s): x 18.2 Setting: Bouwterrein. Personage(s): Werkman loopt over dak. 18.3 Setting: muurtje met gele en witte vlakken, lantaarnpaal, bomen, heuvel met stad op achtergrond. Personage(s): E zit op een stenen rand en praat tegen kijkers. 18.4 Setting: E zit op heuvel met stad op achtergrond. Personage(s): E praat tegen kijkers.	18.1 els 18.2 els 18.3 ls 18.4 ms	18.1 r, recht, hoog 18.2 h, recht, hoog 18.3 r, recht, horizon 18.4 r, echt, oog	18.1 x 18.2 x 18.3 x 18.4 x	18.1 geluiden stad (diëgetisch) 18.2 geluiden stad (diëgetisch) 18.3 stem E (diëgetisch, adressering: kijker) 18.4 stem E (diëgetisch, adressering: kijker)
Sequentie 19 22:45 3 shots	Beelden van een gemoedelijke sfeer op een plein.	19.1 Setting: plein met fontein, mensen. Personage(s): Mensen lopen rond en zitten bij de fontein. 19.2 Setting: fontein. Personage(s): Vrouw helpt een jongetje zijn handen te wassen in de fontein, vrouw wast het gezicht van het jongetje. 19.3 Setting: fontein. Personage(s): Man telefoneert aan de rand van de fontein, neemt slokjes van het water.	19.1 ls 19.2 ms 19.3 mcu	19.1 r, recht, horizon 19.2 r, recht, horizon 19.3 r, recht, laag	19.1 x 19.2 t 19.3 x	19.1 geluiden plein (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 19.2 geluiden plein (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 19.3 geluiden plein (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)
Sequentie 20 22:59 2 shots	E op heuvel. E zegt dat de Iraanse leiders verscheurd worden tussen hun haat tegen het Westen en de economische groei. Panorama beeld van Teheran vanaf heuvel.	20.1 Setting: E zit op heuvel met stad op achtergrond. Personage(s): E praat tegen de kijker. 20.2 Setting: Stadsuitzicht. Personage(s): Vogel vliegt over stad.	20.1 ms 20.2 els	20.1 r, recht, oog 20.2 r, recht, hoog	20.1 x 20.2 p	20.1 stem E (diëgetisch, adressering: kijker) 20.2 muziek (non-diëgetisch)
Sequentie 21 23:53 14 shots	Flat. E achter computer. E praat over J en zijn vrouw. Het blijkt dat J al een tijd lang door een man op een brommertje werd achtervolgd. R en E in appartement op twee stoelen. Filmmaker vraagt ze waarom J vast wordt gehouden. R antwoord dat de onvoorspelbaarheid	21.1 Setting: Flatgebouwen. Personage(s): x 21.2 Setting: Kamer, boekenkast, bureau, achterkant computer. Personage(s): E typt. 21.3 Setting: toetsenbord. Personage(s): E typt. 21.4 Setting: Computerscherm, met	21.1 els 21.2 mls 21.3 ecu 21.4 cu 21.5 ms 21.6 cu 21.7 els 21.8 mls 21.9 mcu 21.10 mls 21.11 ms 21.12 cu 21.13 cu 21.14 mcu	21.1 l, recht, horizon 21.2 r, recht, horizon 21.3 h, recht, horizon 21.4 r, recht, horizon 21.5 r, recht, horizon 21.6 r, recht, horizon 21.7 r, recht, hoog 21.8 r, recht,	21.1 x 21.2 x 21.3 x 21.4 x 21.5 x 21.6 x 21.7 x 21.8 x 21.9 x 21.10 x 21.11 p 21.12 x 21.13 x 21.14 x	21.1 muziek (non-diëgetisch) 21.2 muziek (non-diëgetisch), tikken op toetsenbord (diëgetisch) 21.3 muziek (non-diëgetisch), tikken op toetsenbord (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: regisseur) 21.4 muziek (non-diëgetisch), stem E

	van de staat een machtsmiddel is, deel van traditie en cultuur.	<p>nieuwsartikel in het Engels, foto van J en zijn vrouw. Personage(s): x 21.5 Setting: Kamer, bureau, E op bureaustoel. Personage(s): E praat tegen regisseur. 21.6 Setting: Computerscherm, nieuwsartikel in het Engels, foto van J en zijn vrouw. Personage(s): x 21.7 Setting: Stadsuitzicht, links en rechts op voorgrond een flat. Personage(s): x 21.8 Setting: Kamer, whiteboard aan muur, links een stoel met R, rechts een grote groene stoel met E. Personage(s): R praat tegen filmmaker, houdt wijsvinger omhoog. 21.9 Setting: R in stoel, whiteboard. Personage(s): R praat, maakt armgebaren, handen R. 21.10 Setting: Straatbeeld, veel mensen. Personage(s): mensen lopen voorbij. 21.11 Setting: Witte auto, twee vrouwen voorin. Personage(s): vrouwen rijden weg in auto. 21.12 Setting: Straat, man. Personage(s): Oude man met zwart mutsje staart vooruit. 21.13 Setting: Handen oude man Personage(s): Man laat kralen van gebedsketting door handen gaan. 21.14 Setting: Kamer, whiteboard, R. Personage(s): R luistert, antwoord op vragen regisseur.</p>		<p>horizon 21.9 r > h > r, recht, oog 21.10 r, recht, oog 21.11 r, recht, horizon 21.12 r, recht, oog 21.13 r, recht, laag 21.14 r, recht, oog</p>		<p>(non-diëgetisch, adressering: regisseur) 21.5 muziek (non-diëgetisch), stem E (diëgetisch, adressering: regisseur) 21.6 muziek (non-diëgetisch) 21.7 muziek (non-diëgetisch), stem regisseur (non-diëgetisch) 21.8 muziek (non-diëgetisch), stem regisseur (non-diëgetisch), stem R (diëgetisch, adressering: regisseur) 21.9 stem R (diëgetisch, adressering: regisseur) 21.10 stem R (non-diëgetisch, adressering: regisseur), muziek (non-diëgetisch) 21.11 stem R (non-diëgetisch, adressering: regisseur), muziek (non-diëgetisch) 21.12 stem R (non-diëgetisch, adressering: regisseur), muziek (non-diëgetisch) 21.13 stem R (non-diëgetisch, adressering: regisseur), muziek (non-diëgetisch) 21.14 stem R (diëgetisch, adressering: regisseur), muziek (non-diëgetisch)</p>
Sequentie 22 25:58	Uitzicht op moskee. Mannen komen uit	22.1 Setting: Stadsuitzicht, moskee,	22.1 els 22.2 ls	22.1 r, recht, hoog	22.1 x 22.2 x	22.1 muziek (non-diëgetisch),

<p>5 shots</p>	<p>het gebed gelopen. E probeert een man een aantal vragen te stellen. Maar de mannen blijven erdoor heen roepen. De man vertelt wat hij leert over Amerika in de moskee en begint daarna weer met roepen.</p>	<p>hijskranen. Personage(s): x 22.2 Setting: Openslaande deuren, gebedsruimte. Personage(s): Mannen lopen naar buiten. 22.3 Setting: Gebedsruimte, mannen. Personage(s): Mannen trekken schoenen aan, lopen naar buiten. 22.4 Setting: voor gebedsruimte, buiten. Personage(s): E spreekt man aan. Grote groep mannen erom heen. Mannen roepen, E probeert de mannen te sussen, stelt vragen. Man met baard vertelt driftig. 22.5 Setting: voor gebedsruimte, buiten. Personage(s): Vuist in de lucht.</p>	<p>22.3 mls 22.4 mcu 22.5 cu</p>	<p>22.2 r, recht, horizon 22.3 r, recht, horizon 22.4 r, recht, oog 22.5 l, recht, oog</p>	<p>22.3 x 22.4 h 22.5 h</p>	<p>zangstem moskee (non-diëgetisch) 22.2 muziek (non-diëgetisch), zangstem moskee (diëgetisch) 22.3 muziek (non-diëgetisch), zangstem moskee (diëgetisch), geluiden uit moskee (diëgetisch), mannenstemmen (non-diëgetisch) 22.4 muziek (non-diëgetisch) > fade-out, geluiden uit moskee (diëgetisch), mannenstemmen (diëgetisch), stem E (diëgetisch) 22.5 mannenstemmen (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch)</p>
<p>Sequentie 23 27:15 20 shots</p>	<p>Archiefbeelden protesten. Beelden van de demonstraties heden. MB staat met een groot spandoek. E vertelt tegen de camera over het probleem van de media en de beeldvorming van Iran, propaganda-tool. MB roept leuzen.</p>	<p>23.1- 23.3 archiefbeelden. 23.4 Setting: Demonstratie, mensen in zwart gekleed, vlaggen. Personage(s): groep mensen staat bij elkaar. 23.5 Setting: Zwarte vlag met gekleurde letters. Personage(s): x 23.6 Setting: Muur met graffitipistool. Vrouw in bruine chador. Personage(s): Vrouw pakt iets uit haar handtas. Mensen lopen langs. 23.7 Setting: Demonstratie, mensen, vlaggen. Personage(s): mensen lopen rond. 23.8 Setting: Demonstratie, in zwart gesluierde vrouwen, Personage(s): vrouwen protesteren. 23.9 Setting: Demonstratie, gekleurde vlaggen, borden, spandoeken, mensen. Personage(s):</p>	<p>23.1-23.3 n.v.t. 23.4 ls 23.5 mcu 23.6 mls 23.7 mls 23.8 mls 23.9 ls 23.10 ls 23.11 mls 23.12 mcu 23.13 mcu 23.14 mcu 23.15 mls 23.16 mcu 23.17 mls 23.18 mls 23.19 mcu 23.20 ms</p>	<p>23.1-23.3 n.v.t 23.4 r, recht, horizon 23.5 r, recht, hoog 23.6 r, recht, horizon 23.7 r, recht, oog 23.8 h, recht, hoog 23.9 r, recht, hoog 23.10 r, recht, hoog 23.11 h > r, recht, hoog 23.12 h, recht, hoog 23.13 l, recht, horizon 23.14 h, recht, hoog > oog 23.15 h, recht, hoog 23.16 r, recht, oog 23.17 r, recht, oog 23.18 r, recht, oog 23.19 r, recht, oog 23.20 l, recht, horizon</p>	<p>23.1-23.3 n.v.t 23.4 x 23.5 x 23.6 x 23.7 x 23.8 x 23.9 x 23.10 x 23.11 t 23.12 x 23.13 x 23.14 t 23.15 x 23.16 x 23.17 x 23.18 x 23.19 x 23.20 x</p>	<p>23.1 muziek (non-diëgetisch), geluid archiefbeelden (diëgetisch) 23.2 muziek (non-diëgetisch), geluid archiefbeelden (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.3 muziek (non-diëgetisch), geluid archiefbeelden (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.4 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.5 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.6 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.7 muziek (non-diëgetisch), geluiden demonstratie (diëgetisch) 23.8 muziek (non-diëgetisch), geluiden demonstratie</p>

		<p>mensen demonstreren. 23.10 Setting: Demonstratie, podium. Personage(s): man spreekt op podium. Andere mensen staan voor het podium en luisteren. 23.11 Setting: Demonstratie, mensen in het zwart, vlaggen, gele vlag; "down whit USA." borden. Personage(s): Mannen protesteren. 23.12 Setting: Rood bord; "Any nation or government that has trusted the USA has suffered a blow." Personage(s): x 23.13 Setting: Bord met foto leider Khomeini. Personage(s): x 23.14 Setting: Gele vlag; "Down whit USA." Personage(s): MB houdt de vlag omhoog. 23.15 Setting: Rij zittende gesluierde vrouwen Personage(s): vrouwen houden protestborden vast. 23.16 Setting: Demonstratie, E. Personage(s): E praat tegen kijkers, op achtergrond protesterende vrouwen. 23.17 Setting: Westerse cameraman. Personage(s): Man kijkt in zijn camera. 23.18 Setting: Groep fotografen. Personage(s): Mensen met camera kijken naar de demonstratie. 23.19 Setting: Demonstratie, E. Personage(s): E praat tegen kijkers, op achtergrond protesterende gesluierde vrouwen. 23.20 Setting: Demonstratie, MB Personage(s): MB schreeuwt leuzen, vuist in de lucht.</p>			<p>(diëgetisch) 23.9 muziek (non-diëgetisch), geluiden demonstratie (diëgetisch) 23.10 muziek (non-diëgetisch), geluiden demonstratie (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.11 muziek (non-diëgetisch), geluiden demonstratie (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.12 muziek (non-diëgetisch), geluiden demonstratie (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.13 muziek (non-diëgetisch), geluiden demonstratie (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.14 muziek (non-diëgetisch), geluiden demonstratie (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.15 muziek (non-diëgetisch), geluiden demonstratie (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.16 geluiden demonstratie (diëgetisch), stem E (diëgetisch, adressering: kijker) 23.17 geluiden demonstratie (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.18 geluiden demonstratie (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 23.19 geluiden demonstratie (diëgetisch), stem E (diëgetisch,</p>
--	--	--	--	--	---

						adressering: kijker) 23.20 geluiden demonstratie (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker), stem MB (diëgetisch)
Sequentie 24 29:28 18 shots	MB op brommer. MB vooraan bij het gebed. E op bezoek bij MB. In gesprek over haat. Vrijdagmiddag gebed. Foto religieuze leiders aan de ene kant van woonkamer van MB en aan de andere kant een poster van van de bekende dichter Omar Khayyám met een glas wijn en een mooie vrouw. Gesprek gaat verder over keuzes voor of tegen Iran en de Islam. MB praat over zijn neef met Westerse vrouw.	24.1 Setting: Woestijn landschap, weg. Personage(s): MB op brommer. 24.2 Setting: Woestijn landschap, weg. Personage(s): MB kijkt streng. 24.3 Setting: versierde koepel moskee, preekstoel, Iraanse vlaggen. Personage(s): Imam preekt. 24.4 Setting: Zaal moskee, MB. Personage(s): MB prevelt gebed, buigt zijn hoofd. 24.5 Setting: Witte deur. Huis MB. Personage(s): E klopt op deur. MB doet open en laat E binnen. 24.6 Setting: Fotolijstje met foto van geestelijk leiders. Personage(s): x 24.7 Setting: Woonkamer MB. Witte muren, gele gordijnen Personage(s): E praat met MB. MB doet zijn vuist in de lucht wanneer hij antwoord. E stelt vragen en MB reageert met grootse armgebaren. 24.8 Setting: versierde koepel moskee, preekstoel. Personage(s): Imam preekt. 24.9 Setting: Zaal moskee, mannen. Personage(s): Mannen met vuisten in de lucht, roepen. 24.10 Setting: Woonkamer MB. Foto geestelijk leiders. Personage(s): MB en E praten. E wijst op de de muur. MB wijst op foto.	24.1 ms 24.2 cu 24.3 ls 24.4 cu 24.5 ms 24.6 cu 24.7 mcu 24.8 mls 24.9 mls 24.10 mcu 24.11 mls 24.12 mcu 24.13 mcu 24.14 mls 24.15 ms > mcu 24.16 mcu 24.17 ms 24.18 x	24.1 r, recht, oog 24.2 r, recht, oog 24.3 l, recht, laag 24.4 r, recht, oog 24.5 r, recht, oog 24.6 r, recht, horizon 24.7 r, recht, oog 24.8 l, recht, laag 24.9 h > r, recht, horizon 24.10 r > l, recht, oog 24.11 r, recht, horizon 24.12 r > l, recht, oog 24.13 r > l, recht, oog 24.14 r, recht, laag 24.15 r, recht, oog 24.16 r, recht, oog 24.17 r > l, recht, oog 24.18 x	24.1 d 24.2 d 24.3 x 24.4 t 24.5 h 24.6 x 24.7 h 24.8 x 24.9 p/t 24.10 h 24.11 x 24.12 h 24.13 h 24.14 x 24.15 h 24.16 h 24.17 h 24.18 x	24.1 stem E (non- diëgetisch, adressering: kijker), muziek (non- diëgetisch), geluid brommer (diëgetisch) 24.2 stem E (non- diëgetisch, adressering: kijker), muziek (non- diëgetisch), geluid brommer (diëgetisch), stem imam (non- diëgetisch) 24.3 muziek (non- diëgetisch), stem imam (non- diëgetisch) 24.4 muziek (non- diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 24.5 klop op deur (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch), stem E (diëgetisch), stem MB (diëgetisch) 24.6 muziek (non- diëgetisch), stem E (non-diëgetisch), stem MB (non- diëgetisch) 24.7 stem E (diëgetisch), stem MB (diëgetisch) 24.8 stem imam (diëgetisch), stem MB (non- diëgetisch) 24.9 stem MB (non- diëgetisch), stemmen mannen in moskee (diëgetisch), stem E (non-diëgetisch) 24.10 stem E (diëgetisch), stem MB (diëgetisch) 24.11 muziek (non- diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 24.12 muziek (non- diëgetisch), stem E (non-diëgetisch,

		<p>24.11 Setting: Woonkamer MB, tv in de hoek, gele gordijnen, vloerkleed en kussen, foto aan de muur. Personage(s): E en MB staan bij de muur, wijzen naar foto, praten.</p> <p>24.12 Setting: Woonkamer MB, foto aan muur. Personage(s): MB praat tegen E.</p> <p>24.13 Setting: Woonkamer MB, poster in lijst aan de muur van man en vrouw met wijn. Personage(s): MB en E praten en kijken naar poster.</p> <p>24.14 Setting: Woonkamer MB. Personage(s): E en MB staan tegenover elkaar in woonkamer, praten.</p> <p>24.15 Setting: Woonkamer MB, poster, foto geestelijk leiders. Personage(s): MB en E praten, E wijst de poster en foto aan. E praat met armgebaren. MB antwoord, met grote armgebaren.</p> <p>24.16 Setting: Woonkamer MB, MB, poster. Personage(s): MB en E praten.</p> <p>24.17 Setting: Woonkamer MB, E en MB, poster. Personage(s): MB en E praten.</p> <p>24.18 Zwart beeld.</p>				<p>adressering: kijker)</p> <p>24.13 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p> <p>24.14 muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)</p> <p>24.15 stem E (diëgetisch), stem MB (diëgetisch)</p> <p>24.16 stem MB (diëgetisch), stem E (diëgetisch)</p> <p>24.17 stem MB (diëgetisch), stem E (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch)</p> <p>24.18 muziek (non-diëgetisch)</p>
<p>Sequentie 25 34:36 7 shots</p>	<p>Teheran in het donker. Filmmaker vraagt of er nieuws is over J aan R en E, en zegt dat hij hoorde dat J gevangen zit in luxe. E zegt dat de roddel gaat dat hij toegegeven heeft dat hij een pion is van Westerse inlichtingendienst en dat hij beschuldigd wordt van het financieren van een Iraanse versie van</p>	<p>25.1 Setting: Schemer, flats, enkele ramen verlicht. Personage(s): x</p> <p>25.2 Setting: Drie flatramen, middelste staat een vrouw achter het raam. Personage(s): Vrouw haalt handen door haar haar.</p> <p>25.3 Setting: Schemer, straatbeeld, huizen golfplaten dak. Personage(s): drie</p>	<p>25.1 els 25.2 ls 25.3 ls 25.4 els 25.5 els 25.6 ms 25.7 ms</p>	<p>25.1 r, recht, hoog 25.2 l, recht, hoog 25.3 h, recht, hoog 25.4 h > r, recht, hoog 25.5 h, recht, hoog 25.6 r, recht, oog 25.7 r, recht, oog</p>	<p>25.1 x 25.2 x 25.3 x 25.4 t 25.5 x 25.6 x 25.7 p</p>	<p>25.1 muziek (non-diëgetisch) 25.2 muziek (non-diëgetisch) 25.3 muziek (non-diëgetisch) 25.4 muziek (non-diëgetisch) 25.5 muziek (non-diëgetisch), stem regisseur (non-diëgetisch) 25.6 stem regisseur (non-diëgetisch), stem Erdbrik (diëgetisch)</p>

	Pharrell Williams Happy.	mensen staan bij elkaar. 25.4 Setting: schemer, flat met enkele verlichte ramen, auto rijdt langs. Personage(s): x 25.5 Setting: Stadsuitzicht, lichten, flats, Personage(s): x 25.6 Setting: kamer, whiteboard, R. Personage(s): R knikt. 25.7 Setting: Kamer, whiteboard, groene stoel, E en R. Personage(s): E praat tegen filmmaker. R praat tegen filmmaker.				25.7 stem Erdbrik (diëgetisch, adressering: regisseur), stem R (diëgetisch), muziek Pharrel Williams – Happy (non-diëgetisch)
Sequentie 26 36:12 4 shots	Beelden uit de Iraanse parodie op Happy van Pharrell.	26.1- 26.4 beelden videoclip.	26.1- 26.4 n.v.t.	26.1- 26.4 n.v.t.	26.1- 26.4 n.v.t.	26.1-26.4 Geluid van videoclip, muziek Pharrel Williams – Happy (non-diëgetisch)
Sequentie 27 36:27 7 shots	Steeg. E op bezoek bij MB. Gesprek over internet. MB is bang dat de Iraniërs in contact komen met de immorele levensstijl uit het Westen. Hij wil voorkomen dat de jongeren verleid worden tot seks door het internet. Hij geeft toe dat het een vergeven zaak is, omdat het internet niet meer terug te draaien is.	27.1 Setting: Steeg, poort. Personage(s): twee mannen op een dak. 27.2 Setting: Woonkamer MB, tegels aan muur. Personage(s): E en MB zitten tegen muur, praten. 27.3 Setting: MB woonkamer. Personage(s): MB en E praten. 27.4 Setting: Woonkamer MB. Personage(s): E en MB praten. 27.5 Setting: Woonkamer MB, gordijnen dicht. Links in hoek tafel met stoelen. E en MB op grond op kussens in het midden. Vloerkleden. Op voorgrond fruitschaal, theeglaasjes. Personage(s): MB en E praten. 27.6 Setting: Woonkamer MB. Personage(s): E en MB praten. 27.7 Setting: Tegels muur, E en MB.	27.1 ls 27.2 ms 27.3 mcu 27.4 ms 27.5 ls 27.6 ms 27.7 mcu > ms	27.1 r, recht, horizon 27.2 r, recht, oog 27.3 r, recht, oog 27.4 r, recht, oog 27.5 r, recht, laag 27.6 r, recht, oog 27.7 r, recht, oog	27.1 x 27.2 x 27.3 x 27.4 x 27.5 x 27.6 x 27.7 p	27.1 muziek Pharrel Williams – Happy (non-diëgetisch)> fade-out, stem MB (non-diëgetisch) 27.2 stem MB (diëgetisch), stem E (diëgetisch) 27.3 stem MB (diëgetisch) 27.4 stem MB (diëgetisch) 27.5 stem MB (diëgetisch) 27.6 stem MB (diëgetisch) 27.7 stem E (diëgetisch), stem MB (diëgetisch), muziek Pharrel Williams – Happy (non-diëgetisch)

		Personage(s): E en MB praten.				
Sequentie 28 38:16 7 shots	Beelden uit de Iraanse parodie op Happy van Pharrell.	28.1- 28.7 beelden videoclip.	28.1- 28.7 n.v.t.	28.1- 28.7 n.v.t.	28.1- 28.7 n.v.t.	28.1-28.7 Geluid van videoclip, muziek Pharrel Williams – Happy (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)
Sequentie 29 38:28 6 shots	E telt op een bord de dagen dat J vastzit. Het is nog steeds onduidelijk waarom hij vastzit. E vermoedt dat J gauw zal bekennen op tv, dat is gebruikelijk in Iran. R en E vertellen dat dat niet betekend dat iemand de misdaad ook daadwerkelijk begaan heeft.	29.1 Setting: kamer, whiteboard, E. Personage(s): E met stift in hand, telt streepjes op het whiteboard. Zet er een streepje bij. 29.2 Setting: kamer, whiteboard, R. Personage(s): R kijkt naar links naar E. 29.3 Setting: Kamer, whiteboard, groene stoel, E. Personage(s): E praat tegen regisseur. 29.4 Setting: kamer, whiteboard, R. Personage(s): R praat tegen regisseur. 29.5 Setting: kamer, whiteboard, groene stoel, E. Personage(s): E praat tegen regisseur. 29.6 Setting: kamer, whiteboard, R. Personage(s): R praat tegen regisseur, arm gebaren.	29.1 ms 29.2 ms 29.3 ms 29.4 ms 29.5 ms 29.6 ms	29.1 r, recht, oog 29.2 r, recht, oog 29.3 r, recht, oog 29.4 r, recht, oog 29.5 r, recht, oog 29.6 r, recht, oog	29.1 x 29.2 x 29.3 x 29.4 x 29.5 x 29.6 x	29.1 stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 29.2 stem E (diëgetisch, adressering: regisseur) 29.3 stem E (diëgetisch, adressering: regisseur), stem regisseur (non-diëgetisch) 29.4 stem R (diegetisch), stem E (diëgetisch, adressering: regisseur) 29.5 stem R (diegetisch), stem E (diëgetisch, adressering: regisseur) 29.6 stem R (diegetisch), stem E (diëgetisch, adressering: regisseur)
Sequentie 30 39:34 5 shots	Archiefbeelden van de jongeren die de videoclip Happy gemaakt hebben die bekennen met hun rug naar de camera en betuigen spijt. Iraanse politie zegt in de camera dat ze in het vervolg ook zeker weer gestraft worden.	30.1-30.5 archiefbeelden.	30.1-30.5 n.v.t.	30.1-30.5 n.v.t.	30.1-30.5 n.v.t.	30.1-30.3 stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 30.4- 30.5 geluid archiefbeelden (diëgetisch)
Sequentie 31 39:54 3 shots	Beelden uit de Iraanse parodie op Happy van Pharrell.	31.1- 31.2 beelden videoclip. 31.3 Zwart beeld	31.1- 31.3 n.v.t.	31.1- 31.3 n.v.t.	31.1- 31.3 n.v.t.	31.1-31.2 Geluid van videoclip, muziek Pharrel Williams – Happy (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 31.3 Geluid van videoclip, muziek Pharrel Williams – Happy (non-

						diëgetisch) >fade-out
Sequentie 32 40:04 8 shots	<p>E op bezoek bij MB. Vrouw brengt de mannen thee, en blijft daarna op de achtergrond in de keuken. Gesprek over verandering. MB geeft toe bang te zijn en dat zijn tijd nooit meer terug komt. Gesprek over tegenstanders.</p>	<p>32.1 Setting: Woonkamer MB, E en MB zitten tegen muur, vrouw. Personage(s): Vrouw geeft thee aan op een dienblad, zet dienblad neer op grond en loopt dan weg. 32.2 Setting: Woonkamer MB, MB Personage(s): MB kijkt en luistert naar E. 32.3 Setting: Woonkamer MB, E en MB. Personage(s): E draait zijn hoofd richting MB en praat tegen hem. MB antwoord. 32.4 Setting: woonkamer MB. Vloerkleden, midden tegen de muur E en MB op kussens, op de voorgrond theeglaasjes, op achtergrond keuken, vrouw. Personage(s): MB en E praten. 32.5 Setting: Woonkamer MB. Personage(s): E en MB praten. 32.6 Setting: woonkamer MB. Gordijnen dicht, in de hoek tafel met stoelen, E en MB op grond op kussens in het midden, vloerkleden, op voorgrond fruitschaal, theeglaasjes. Personage(s): MB en E praten. 32.7 Setting: Woonkamer MB. Personage(s): MB en E praten. 32.8 Setting: Woonkamer MB. Personage(s): MB en E praten. E vouwt zijn handen achter zijn hoofd. MB telt op zijn vingers, zwaait met zijn wijsvinger.</p>	<p>32.1 ms 32.2 ms 32.3 mcu 32.4 ls 32.5 ms 32.6 ls 32.7 ms > mcu > ms 32.8 ms</p>	<p>32.1 r > l, recht, laag 32.2 r, recht, oog 32.3 r, recht, oog 32.4 r, recht, laag 32.5 r, recht, oog 32.6 r, recht, laag 32.7 r, recht, oog 32.8 r, recht, oog</p>	<p>32.1 p/t 32.2 x 32.3 p 32.4x 32.5 x 32.6 x 32.7 p 32.8 x</p>	<p>32.1 stem MB (diëgetisch), stem E (diëgetisch) 32.2 stem E (diëgetisch) 32.3 stem E (diëgetisch), stem MB (diëgetisch) 32.4 stem E (diëgetisch) 32.5 stem E (diëgetisch), stem MB (diëgetisch) 32.6 stem E (diëgetisch) 32.7 stem MB (diëgetisch), stem E (diëgetisch) 32.8 stem E (diëgetisch), stem MB (diëgetisch)</p>
Sequentie 33 41:37 1 shot	<p>MB gaat op zijn brommer een poort uit.</p>	<p>33.1 Setting: Steeg, poort. Personage(s): MB met brommer stapvoets door poort.</p>	<p>33.1 ms > mls</p>	<p>33.1 r, recht, horizon</p>	<p>33.1 x</p>	<p>33.1 geluid brommer (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch), stem E (non-</p>

						diëgetisch)
Sequentie 34 41:49 1 shot	MB in de woonkamer, zegt dat de laatste opties voor tegenstanders is om zichzelf op te knopen.	34.1 Setting: Woonkamer MB. Personage(s): MB praat en houdt drie vingers omhoog.	34.1 ms	34.1 r, recht, oog	34.1 x	34.1 stem MB (diëgetisch), muziek (non-diëgetisch)
Sequentie 35 42:01 2 shots	MB op brommer met E achterop. E roept tegen de camera dat de maatschappij aan het veranderen is en dat MB als eenzame voetsoldaat de strijd aan het verliezen is.	35.1 Setting: Brommer, weg. Personage(s): MB houdt stuur brommer vast. 35.2 Setting: Weg, brommer met MB en E achterop. Personage(s): MB kijkt strak vooruit. E praat tegen kijker.	35.1 cu 35.2 ms	35.1 r, recht, horizon 35.2 r, recht, oog	35.1 d 35.2 d	35.1 muziek (non-diëgetisch), geluid brommer (diëgetisch) 35.2 muziek (non-diëgetisch), geluid brommer (diëgetisch), stem E (diëgetisch, adressering: kijker), eindtune muziek (non-diëgetisch)
Sequentie 36 42:34 1 shot	Beelden van een verliefd stelletje onder de brug.	36.1 Setting: Brug, twee mensen. Personage(s): Stelletje springt in elkaars armen.	36.1 ls	36.1 r, recht, horizon	36.1 x	36.1 eindtune muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker)
Sequentie 37 42:43 13 shots	Vooruitblik op volgende aflevering.	37.1 Setting: in auto, brug. Personage(s): x 37.2 Setting: lege vlakte. Personage(s): E praat met vier jongens 37.3 Setting: lege vlakte, stenen brug. Personage(s): Vrouw in zwarte chador loopt voorbij. 37.4 Setting: lege vlakte, E midden, links en rechts jongens. Personage(s): E praat met jongens. 37.5 Setting: Zaal met in zwart geklede mannen en jongens geknield. Personage(s): Mannen slaan ritmisch op eigen rug met werktuig. 37.6 Setting: vloerkleed, klein jongetje. Personage(s): jongetje slaat zichzelf op rug met werktuig. 37.7 Setting: Man met kind in zijn armen links, rechts twee huilende vrouwen. Personage(s): Mensen kijken en huilen. 37.8 Setting: grote zaal,	37.1 ls 37.2 mls 37.3 ls 37.4 ms 37.5 mls 37.6 ms 37.7 mcu 37.8 ms 37.9 mls 37.10 mcu 37.11 cu 37.12 mls 37.13 ls	37.1 r, recht, horizon 37.2 r, recht, horizon 37.3 r, recht, horizon 37.4 r, recht, oog 37.5 h, recht, horizon 37.6 h, recht, horizon 37.7 r, recht, oog 37.8 r, recht, oog 37.9 r, recht, horizon 37.10 r, recht, oog 37.11 h, recht, laag 37.12 r, recht, laag 37.13 r, recht, horizon	37.1 x 37.2 x 37.3 p 37.4 x 37.5 x 37.6 x 37.7 x 37.8 x 37.9 x 37.10 x 37.11 x 37.12 x 37.13 p	37.1 eindtune muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 37.2 eindtune muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 37.3 eindtune muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 37.4 eindtune muziek (non-diëgetisch), stem E (diëgetisch), stemmen jongens (diëgetisch) 37.5 eindtune muziek (non-diëgetisch), stem E (non-diëgetisch, adressering: kijker) 37.6 geluid uit zaal (diëgetisch) 37.7 stem E (non-diëgetisch) 37.8 stem E (diëgetisch), stem man (diëgetisch) 37.9 stem vrouw (diëgetisch), geluiden van stad (diëgetisch) 37.10 stem vrouw (diëgetisch), stem E

		<p>E en man. Personage(s): E en man praten. 37.9 Setting: E op rood bankje buiten, naast hem in zwart geklede vrouw. Personage(s): E en vrouw praten. 37.10 Setting: Vrouw. Personage(s): Vrouw praat en lacht. 37.11 Setting: Zwarte steen met gezicht man Personage(s): vrouw giet er een glas water overheen. 37.12 Setting: Vrouw gebukt bij grafsteen, in gebouw, grote plant. Personage(s): Vrouw wrijft over grafsteen. 37.13 Setting: vlakke, stenen brug, E Personage(s): E loopt weg, met zijn jas over zijn schouder geslagen.</p>				<p>(diëgetisch) geluiden van stad (diëgetisch) 37.11 stem vrouw (non-diëgetisch), 37.12 stem vrouw (non-diëgetisch), eindtune muziek (non-diëgetisch) 37.13 eindtune muziek (non- diëgetisch)</p>
<p>Sequentie 38 43:34 2 shot</p>	Eindtitel	<p>38.1 Zwart beeld, groene letters; ONZE MAN IN TEHERAN/vpro.nl/buite nland ©2015 39.1 Wit scherm, logo VPRO.</p>	38.1 x	38.1 x	38.1 x	<p>38.1 eindtune muziek (non- diëgetisch) > fade- out</p>